

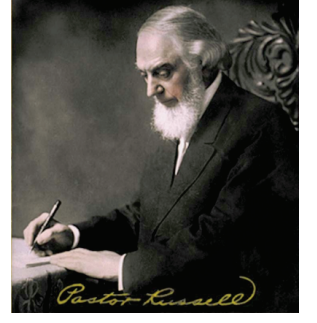

Laodicean Times

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ஈ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 8 தொகுதி 2 ஏப்ரல் - ஜூன் 2018

R 5390

**நல் அறிக்கை பண்ணுதலும்,
தவறான அறிக்கை
பண்ணுதலும்**

**GOOD CONFESSION VERSUS
BAD CONFESSION**

“மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை மனுஷகுமாரனும் தேவதூதர் முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவார்” – லூக்கா 12:8

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 12:1-12.

அவரைப்போல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசியதில்லையாதலால், இரட்சகரின் வார்த்தைகளை ஆர்வத்துடன் கேட்க ஒரு மாபெரும் ஜனக்கூட்டம் அவரை சூழ்ந்திருந்தது. அந்த ஜனத்திரளை பொருட்படுத்தாமல், இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முகவரியிட்டு கூறுகிறார்: “நீங்கள் மாய்மாலமாகிய(வெளிவேடமாகிய) பரிசேயருடைய புளித்தமாவைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்”. அவருடைய போதனைகளில் மற்ற வசனப்பகுதிகளில் உள்ளதுபோல இங்கேயும், தீமையின் ஆதிக்கத்துக்கு அடையாளமாக அல்லது உருவகமாக புளித்த மாவை இயேசு பயன்படுத்துகிறார். புளித்த மாவை நன்மையான அல்லது தூய்மையான எதையும் குறிப்பிட பயன்படுத்தியதாக ஒரு சம்பவத்திலும் நாம் அறியவில்லை. பஸ்கா காலங்களில் யூதர்கள் இதைப் பயன்படுத்துவதற்கு தடைசெய்யப்பட்டிருந்தனர், இவ்வாறு பாவத்தை புறம்பாக்குவது அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அந்நாட்களில் கற்றறிந்தவர்களாயிருந்த பரிசேயர்கள், புளிப்புள்ளவர்களாக தூய்மையற்று பாவம் செய்தவர்களாக இருந்ததால், அவர்களது செல்வாக்கு கறைபடிந்திருந்தது. மாய்மாலங்கள் நடப்பிப்பதாக இயேசு அறிவித்தார். அவருடைய சீஷர்கள் நேர்மை, உண்மை மற்றும் தூய்மையுள்ளவர்களாக, பாசாங்குப்பேச்சு மற்றும் வஞ்சனையிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வார்த்தைகளும் வேலைகளும் மூடிமறைக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். எல்லா

மாய்மாலங்களும் பாவங்களும் இறுதியில் திறக்கப்பட்டு வெளியாக்கப்படும் என்று இயேசு அறிவிக்கிறார். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, அவருடைய இராஜ்ஜியத்தின் காலத்தில், உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமை செயல்படுத்தப்படும்போது, இருளின் மறைவான காரியங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு, மனுக்குலத்தின் இரகசியங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஏற்கனவே முன்னறிவித்ததுபோல், இது அநேகருக்கான தண்டனையாக நிந்தை மற்றும் இகழ்ச்சியின் அடிப்படையாக உருவாக்கப்படும்.

இப்படி உயிர்த்தெழுதலில் சிலர், பரலோகத்தின் நட்சத்திரங்களாக பிரகாசிப்பதற்கும், மற்றவர்கள் நித்திய நிந்தைக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் எழுந்து வருவார்கள் என்று நாம் படிக்கிறோம்(தானி12:2). இருப்பினும் இதிலுள்ள எபிரேய வார்த்தை “நித்தியத்திற்கும்” என்றல்ல, “தொடர்ந்திருக்கும்” என்பதை குறிப்பிடுகிறது என்று அறிந்துகொள்வது ஆறுதலளிக்கிறது. ஆயினும், நிந்தை நிறைந்த மற்றும் இகழ்ச்சிக்குண்டான நிலைமைகள் நீடித்திருக்கும்வரை, இந்த நிந்தையும் இகழ்ச்சியும், அதாவது தனிப்பட்ட நபர்களின் சீர்திருத்துதல் அடையும்வரை அல்லது அதில் தவறுபவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படும்வரை நீடித்திருக்கும்.

துன்பங்களில் பயப்படாதீர்கள்

வாழ்க்கையில் நேர்மையாயிருப்பது, மாய்மாலக்காரர்களிடமிருந்து தம் பின்னடியார்களுக்கு துன்பத்தைக் கொண்டுவரும் என்று இயேசு

இம்மாத வெளியீட்டில்		பக்கம்
நல் அறிக்கை & தவறான அறிக்கை பண்ணுதல் ...	1	1
லேவியராகமம் 9 மற்றும் 16ம் அதிகாரங்கள் ...	4	4
மேசியாவாகிய கிறிஸ்து அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் ...	5	5
தேவபக்தி துன்பத்தை வருவிக்கும்	13	13

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஐசுவரியங்களை லவோதிக் கேய தூதரின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்துகொள்ள தூண்டுவிதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு - தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள், M- 1043 ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயம்புத்தூர் - 6. செல் : 9344 144000

அறிவுறுத்துகிறார். ஆனால் அந்தத் துன்பம் மரணத்தை விளைவிப்பதாக இருந்தாலும் அவர்கள் பயப்படக்கூடாது என்று கூறுகிறார். இந்த தற்கால ஜீவியம் சிறந்தது, ஆனால் நிலையற்றது.. மனப்பூர்வமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ள யாவருக்கும் தேவன் வழங்கியிருக்கிறதும், இயேசுவின் பலியின் புண்ணியங்கள் மூலம் இறுதியில் அடையப்பெறுகிறதாகிய நித்தியத்திற்குமான ஒன்றாக, தகுதிவாய்ந்ததாக இந்த ஜீவியம் கருதப்படுகிறது. இப்படி விசுவாசிக்கிற யாவரும் தங்களுக்கு மனிதனிடமிருந்து வரக்கூடிய எதற்கும் பயப்படக்கூடாது. மாறாக, தேவனிடமிருந்தும், எதிர்கால ஜீவனுக்கான அவருடைய கிருபைநிறைந்த ஏற்பாடுகளிலிருந்தும் அவர்களைப் பிரிக்கக்கூடிய எந்த ஒரு விஷயத்திற்குமே பயப்படவேண்டும்.

“கொலைசெய்தபின்பு நரகத்திலே தள்ள வல்லமையுள்ளவருக்குப் பயப்படுங்கள்” இங்கு கூறப்பட்டுள்ள நரகம் என்ற வார்த்தை, கிரேக்கமொழியில் “கெஹன்னா” என்று உள்ளது. முன்பு இது எருசலேம் நகரத்தின் கழிவுகளை, அந்நகரத்திற்கு வெளியே இருக்கும் பள்ளத்தாக்கில் முற்றிலும் அழிப்பதற்குப் போடும் இடமாகவும், கொடூரமான குற்றவாளிகள் மரணதண்டனைக்குப்பின் கொண்டுவந்துபோடும் இடமாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளத்தாக்கின் பெயரே கெஹன்னா ஆகும். கொடூரமான குற்றவாளிகளை சித்ரவதை செய்வதற்கு அல்ல, மாறாக பாவிக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்பதை அடையாளமாக சுட்டிக் காட்டுவதாக இருக்கிறது. இயேசு கெஹன்னாவை, ஒளிக்கும் அறிவுக்கும் எதிராக, மனப்பூர்வமாக, அறிவுத்திறனுடன் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்கிறவர்களின் பங்காக இருக்கப்போகிற இரண்டாம் மரணத்திற்கு நிழலாகப் பயன்படுத்தினார்.

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத்தின் ஆரம்பமாக இருக்கிறது. மேலும் தேவபக்திக்குரிய பயம் எப்போதும் முறையானதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் தேவனுடன் நெருங்கி அவரை அறிந்திருக்கிற அவருடைய ஜனங்கள், அவருடைய நீதி ஞானம் அன்பு மற்றும் வல்லமையை கற்றறிவதோடு, நீதியை நேசிக்கிற அனைவருக்கும் அவர் நண்பனாக இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, தேவனை நேசிக்கவருவார்கள். மேலும் அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறதைப்போல, “பூரண அன்பு பயத்தைப்(தீங்கு செய்ததால் உண்டான பேரச்சம்) புறம்பே தள்ளும்”.இது இளைப்பாறுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது. கர்த்தருடைய சீஷர்கள் அவர்களுக்கான தங்கள் பரமபிதாவின் அக்கரையை உணரவேண்டும். மேலும் அவர் அடைக்கலன் குருவியையும் மறவாதிருப்பதுபோல, அவர்களையும் மறப்பதில்லை என்கிற அவருடைய ஞானத்தை உணரவேண்டும். அவருடைய அறிவும் அனுமதியுமின்றி,

அவர்களுடைய தலையில் உள்ள மயிராகிலும் சேதமடைவதில்லை என்பதை உணரவேண்டும்; அவருடைய ஜனங்களுக்கு அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு நேரிட அவர் அனுமதித்திருக்கும் அனைத்தும், அவர்களுக்கு சில ஆசீர்வாதங்களை தருவதற்காகவே இருக்கிறது என்று அவர் உறுதியளித்திருக்கிறதையும் உணரவேண்டும்.

மனிதருக்கு முன்பாக என்னை அறிக்கையிடுங்கள்

தேவனுடன் இசைவாக இருக்கவிரும்புகிற எவரும், அவரையும் அவர் உலகத்திற்கு அனுப்பிய, அவருடைய பிரதிநிதியாகிய இயேசுவையும் அறிக்கை பண்ணவேண்டும். இயேசுவை அறிக்கையிடுகிற எவரும் அவரை அனுப்பிய பிதாவையும் அறிக்கையிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அனைவரும் கர்த்தருடைய தயவில் இருப்பார்கள். இறுதியில் பிதாவினாலும், பரிசுத்த தூதர்களினாலும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் அங்கத்தினராக உயிர்த்தெழுதலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஆனபிறகு அவரை மறுதலிக்கிறவர்களை, சீஷர்களாக அவர் மகிமையில் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்.

இயேசுவின் வார்த்தைகள் பொதுவான ஜனங்களுக்கு அல்ல, அவருடைய சீஷர்களுக்கே முகவரியிடப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுகிற எவரும் அவருடைய சீஷராவார். அவரை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் அவரை மறுதலிக்கமுடியாது. அவரை அறிக்கைபண்ணுவது என்பது, வெறும் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாகவோ அல்லது எந்த ஒரு வெளிப்புற வடிவத்தினாலோ அல்ல. தம் சீஷர்களின் வாழ்க்கையில், நடத்தையில், வார்த்தைகளில் அவரை அறிக்கை பண்ணவேண்டும். அவர்கள் அவருடைய ஆவியை உடையவர்களாய் இருந்து, அந்தகாரத்திலிருந்து ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு தங்களை வரவழைத்தவரின் புண்ணியங்களை அறிவிக்கவேண்டும். சீஷராக இருப்பதன் வேலையை ஏற்றுக்கொண்ட எவரும், பின்னர் போதகரின் போதனைகளைப் புறக்கணித்து, தவறாக திரித்துக்கூறி, புறங்கூறி, அவரை மறுதலித்தால், இந்த யுகத்தின் இறுதியில் மணவாளனின் மகிமை நிறைந்த பரிசில் பங்கடைய மாட்டார்கள்.

நிச்சயமாகவே, சந்தேகத்தில் இருக்கும் பெருந்திரளான ஜனங்கள் ஒருபோதும் அவருடைய சீஷராக ஆகவில்லை. சிலர் இயேசுவை பிசாசுபிடித்தவன் என்றும், பைத்தியக்காரன் என்றும் கூட ஏளனமாக கூறினர். இப்படி அவரை தவறாக புரிந்துகொண்டவர்கள், அவதூறு பேசுகிறவர்கள், அறியாமையில் செய்வார்களானால், அவர்களுக்கு முழுவதும் மன்னிக்கப்படும் என்று போதகர் அறிவிக்கிறார். ஆனால் சிலர் இதற்கும் மேலாக சென்று, பரிசுத்த ஆவியினால் செய்யப்பட்ட அவருடைய

நற்கிரியைகளை அவர் பெயர்செய்யலாகிய சாத்தானின் வல்லமையின் மூலமாக செய்தார் என்று அறிவிக்கும்போது, அவர்கள் அகற்றமுடியாத, மன்னிக்கமுடியாத பாவங்களை செய்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பாவம் மனப்பூர்வமானதாக இருக்கும். அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்கு எவ்வித அடிப்படையும் இல்லை. போதகரின் போதனைகள் தன்னில்தானே தூய்மையுடையதாயிருக்கிறது. அவருடைய நடத்தை, அவர் போதித்தவை, அவருடைய அற்புதங்கள் எல்லாம் நற்கிரியைகளாக இருந்தன. மனப்பூர்வமான முறைகேடு மட்டுமே, இந்த குணங்களை சாத்தானுக்குரியதாக கற்பனைசெய்யும். இருப்பினும் அவர்கள் ஒருபோதும் மன்னிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பது - அவதூறு கூறுகிறவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இழந்துபோவர் என்பதை அடையாளப்படுத்தவில்லை என்பது உண்மை. அவர்கள் தங்கள் மனப்பூர்வத்தன்மையின் அளவுக்கேற்ற விகிதத்தில் தண்டனையை அனுபவிப்பர். அந்த தண்டனை சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவருமானால் நன்று, நல்லது. ஆனால் அப்படி கொண்டுவரவில்லையெனில், அது முழுமையான அழிவில் இரண்டாம் மரணத்தில் முடிவறும்.

சில பாடங்கள் பரிசுத்தஆவிக்கு எதிரான பாவத்தைப்பற்றின பாடத்தைவிட குறைவாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளன. அப்படிப்பட்ட விஷயங்களில், ஆவி என்ற வார்த்தை, வல்லமை அல்லது செல்வாக்கைக் குறிக்கிறது. உதாரணமாக சாத்தானின் ஆவி, தேவனுக்கும் நீதிக்கும் எதிரான ஒரு வல்லமையாக - அதாவது செல்வாக்காக இருக்கிறது. தப்பறையின் ஆவி பொய்யின் வல்லமையாக அல்லது செல்வாக்காக இருக்கிறது. அதற்கு நேர்மாறாக சத்தியத்தின் ஆவி, தேவனின் ஆவி, பரிசுத்தஆவியானது எங்கும் அடையாளம் கண்டுகொள்கிற தெய்வீக செல்வாக்கையும் வல்லமையையும் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபர்களின் பொறுப்புணர்வானது, அவர்கள் ஒளியூட்டப்பட்டதன் அளவிற்கு ஏற்றவிகிதத்தில் இருக்கிறது. மன ரீதியாகவும் ஒழுக்க ரீதியாகவும் குருடானவர்கள் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில் குறைவான அளவு பொறுப்பையே உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் சத்தியத்தின் ஆவிக்கும் தப்பறையின் ஆவிக்கும், தேவனுடைய ஆவிக்கும் சாத்தானின் ஆவிக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை தெளிவாக மதிப்பிட்டு புரிந்துகொள்ளவில்லை.

மனிதன் சரியானதையும் தவறானதையும் நன்மையையும் தீமையையும் உணர்ந்துகொள்வதற்கான ஆற்றலின்றி சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. அவன் தேவனுடைய சாயலிரும் ரூபத்திலும் பரிபூரணமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். பாவமானது மனிதனுடைய சரீரத்திற்கு மாத்திரமல்ல, அவனுடைய சிந்தைக்கும், மனசாட்சிக்கும்கூட மரணத்தை உண்டாக்கியது. எனவே சரியானவற்றிற்கும்

தவறானவற்றிற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை உணர்ந்துகொள்ளும் திறனும் வேறுபடுகிறது. கூடுதலாக, சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் கற்கும் வாய்ப்புக்களை பெற்றிருந்தனர். இவ்வாறு அவர்களுடைய பொறுப்பு அதிகரித்திருக்கிறது. பொதுவான உலகஜனங்கள் தேவனை அறியவில்லை, இதனால் இரண்டாம் மரணத்தில் தண்டனையுடைய விதத்தில் முழு உணர்வில் அல்லது முழுஅளவில் பரிசுத்தஆவிக்கு எதிராக பாவம் செய்யமுடியாது. “அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாயிராதபடிக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதை குருடாக்கினான்” - 2கொரிந்4:4.

தேவனால் அனுப்பப்பட்டவராகிய கிறிஸ்துவை புரிந்து, மதிப்பிடும் அளவுக்கு நம்மை கொண்டுசெல்ல கொஞ்சம் அறிவு அவசியமாயிருக்கிறது. பின்பு அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சீஷர்களாக அல்லது பின்னடியார்களாக மாறினால் நாம் பரிசுத்தஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதலைப் பெறுகிறோம். நாம் பரிசுத்தஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட அளவிற்கு ஏற்ற விகிதத்தில், நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் மேலும் விரிவாக திறக்கின்ற ஒரு அனுகூலமான இடத்திற்கு இது நம்மைக் கொண்டுசெல்லும். கர்த்தரிடத்திலான நம்முடைய சந்தோஷத்தோடும், நாம் அழைக்கப்பட்ட பரலோக மகிமைக்கான நம்முடைய ஆயத்தத்தோடும் நம்முடைய பொறுப்புணர்வு அதிகரிக்கிறது. இயேசுவின் முதிர்ச்சியடைந்த சீஷர்கள், தாங்கள் முத்தரிக்கப்பட்ட பரிசுத்தஆவியை துக்கப்படுத்துகிற - தங்கள் இருதயங்களில் பரிசுத்தத்தின் ஆவியை அவித்துப்போடுகிற ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள்(எபே4:30; 1தெச5:19). அவித்துப்போடுவதும், துக்கப்படுத்துவதும் உடனடியாக நிகழ்கிற செயல்கள் அல்ல. அவைகள் இரண்டாம் மரணத்திற்கு வழிநடத்தும் பாதைகளாக இருக்கின்றன. எனவே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு பரிசுத்தத்தின் பூரணத்தை நோக்கித் தொடரவேண்டும்.

இந்தக் கருத்தை அப்போஸ்தலன் எபிரே6:4-6ல் கூறும்போது; தேவனுடைய நல்வார்த்தைகளையும் இனிவரும் உலகத்தின் (யுகங்களின்) பெலன்களையும்(வல்லமைகள்) ருசிபார்த்து, பரிசுத்தஆவியைப்பெற்றவர்கள், மனப்பூர்வமாய், வேண்டுமென்றே கிறிஸ்துவையும், நீதியையும் மறுதலித்து, பாவத்திற்கு திரும்புவார்களானால், அவர்களை மனந்திரும்புதலுக்கு ஏதுவாக புதுப்பிக்கமுடியாது என்று கூறுகிறார். மறுபடியும் அவர் கூறுகையில்; “சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்தபின்பு நாம் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவம் செய்கிறவர்களாயிருந்தால், பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத்தக்க வேறொரு பலி இனியிராமல், நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்று பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலும், விரோதிகளை-

தேவனுடைய விரோதிகளைப் பட்சிக்கும் கோபாக்கினையுமே இருக்கும்” என்று கூறுகிறார்(எபி10:26,27). அப்போஸ்தலர் குறிப்பாக, கிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாக்கும் பணியை மறுதலிப்பதையே குறித்துக் காட்டுகிறார். அதில், அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களை பரிசுத்தப்படுத்தின உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை ஒரு சாதாரண பொருளாக எண்ணுவார்கள் என்றும், இவ்வாறு வெகுதூரத்திலிருந்த அவர்களை அருகில் கொண்டுவந்த தயவின் ஆவியை ஏளனம் செய்வார்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

பரிசுத்தத்தின் ஆவியை அவித்துப்போடுகிறவர்கள் அல்லது ஆவியை துக்கப்படுத்துகிறவர்கள், ஆவிக்குரிய விதத்தில் வியாதிப்பட்டுள்ளதாக அப்போஸ்தலர் யாக்கோபினால் (5:14) குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். தேவனுடனான ஐக்கியத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டவர்கள், கடைசியாக ஒரே புகலிடத்தை பெற்றுள்ளனர். அதாவது அவர்களுக்காக ஜெபிப்பதற்கும், பரிசுத்தஆவியை அடையாளப்படுத்துகிற எண்ணெயைப் பூசுவதற்கும், சபையின் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட மூப்பர்களின் உதவியை வேண்டுவதே அந்த கடைசி புகலிடம். விசுவாசமுள்ள ஜெபம் இந்த ஆவிக்குரிய வியாதியை குணமாக்கும். கர்த்தர் அவர்களை எழுப்புவார். அவர்கள் பாவம் செய்திருந்தபோதிலும், இவைகள் அவர்களை மன்னிக்கும்.

பரிசுத்தஆவி போதிக்கும்

தவறாக குற்றஞ்சாட்டுதலானது, நீதிபதிகளின் முன்பாக தங்களைக் கொண்டுசேர்க்கும், தங்களுடைய துன்பங்களோடுகூட இதுவும் நடக்குமென கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் எதிர்பார்த்தனர். பெரும்பாலான சீஷர்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாகவே இருந்தனர், கற்றறிந்த அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் மாபெரும் நடுக்கத்தை உணர்ந்தனர். இருப்பினும், கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் அவர்கள்மீது இருந்ததை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். மேலும் அவர்கள் இயல்பாக உள்ளதைவிட தாங்கள் உன்னதமான ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதையும் அறிந்திருந்தனர். அவர்களுடைய பதில்கள் என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்று கவலையுடன் முன்கூட்டியே சிந்திக்க அவசியம்இல்லை. ஆனால் எல்லாவற்றையும் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தெய்வீக உதவியை எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் ஊழியர்கள் சபை பிரசங்க மேடையிலோ அல்லது சபை ஐக்கியத்தின்போதோ, தங்களுடைய சத்திய பாடத்தைப் படிக்காமல், கர்த்தரை வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக, ஒவ்வொருவரும் தீமோத்தேயுக்கான அப்.பவுலின்

வார்த்தைகளை தங்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்: “நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாய், உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாய் நிறுத்தும்படி, சத்திய வசனத்தை சரியாய் பகுத்து, கற்றுக்கொள்”(2தீமோ2:15). தேவனுடைய வாயாக, அவருடைய ஜனங்களின் சபைக்கு முன்பாக நிற்பதற்கும், நீதிபதிகள் முன்பாக நிறுத்தப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது.

R 5391

லேவியராகமம் 9 மற்றும் 16ம் அதிகாரங்கள்

LEVITICUS NINE AND SIXTEEN

இந்த இரண்டு அதிகாரங்கள் போதிக்கும் போதனைகளைக்குறித்து நம் சிந்தையை தெளிவாக்குவதில் நாம் தவறியிருப்பதுபோல் தோற்றமளிக்கிறது. ஆசரிப்புக்கூடார நிழல்கள் புத்தகத்தில், இவை இரண்டும் ஒப்புரவாக்கும் நாளை சித்திரப்படுத்துவதாக நாம் கூறின கருத்து தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதில், ஒப்புரவாக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட நாளிலே இரண்டு சடங்குகளும் நடைபெற்றது என்ற பொருளில் நாம் பேசவில்லை. நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளாகிய சவிசேஷயுகத்தில் இந்த இரண்டின் நிஜங்களும் ஒரேசமயத்தில் சம்பவிக்கிறது என்பதே நமது கருத்தாகும்.

லேவியராகமம் 9ம் அதிகாரத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பவை ஆசாரியர்களுடைய பிரதிஷ்டையைத் தொடர்புபடுத்துகின்றன. அங்கே காண்பிக்கப்பட்டுள்ள ஊழியம், ஆரோனின் பிரதிஷ்டையை குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் பிரதான ஆசாரியரின் அலுவலில் பங்கேற்க வரும்போதும், இதே ஊழியம் திரும்பத்திரும்ப செய்யப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு பிரதான ஆசாரியன் மரித்து, அவரது இடத்துக்கென அடுத்து அலுவலை ஏற்பவர் புதிதாக அலுவலைத் துவங்கும்வரை இந்த ஊழியம் திரும்ப செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு இந்த சடங்கு ஒரு வருடத்தில் பல தடவைகள் செய்யப்பட நேரிடலாம் - எப்படியெனில், பிரதான ஆசாரியர்கள் பலர், ஒருவரை அடுத்து ஒருவர் ஒரே வருடத்தில் மரித்து, அவரது இடத்திற்கு பணிபுரிய அடுத்தவர் நியமிக்கப்படும்வேளைகளில்.. அல்லது லேவியர் 9ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட சடங்கு பல வருடங்கள் நடைபெறாமலேயே இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. உதாரணமாக, ஆரோன் பணிநியமனம் செய்தபிறகு, ஏறக்குறைய 40 வருடங்கள் உயிர்வாழ்ந்தார். அடுத்து அவரது குமாரன் எலையேசர் பிரதான ஆசாரியராக நியமிக்கப்படும்போது, இந்த பிரதிஷ்டையின் ஊழியம் திரும்ப செய்யப்பட்டது. அதற்கு முரணாக, லேவியர் 16ம்

அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட ஒப்புரவாக்கும் நாள் வருடாவருடம் நிகழ்ந்தது.

இந்த இரண்டு சடங்குகளுக்கிடையிலான இசைவு, பலிகளால் அடையாளங்காட்டப்படுகிறது. இரண்டிலும் காளையும் வெள்ளாடும் பலியாகின்றன. நிஜத்தில் இவைகள் ஒரே பலிகளை - காளை பிரதான ஆசாரியரையும், வெள்ளாடு உடன் ஆசாரியர்களையும் குறிக்கின்றன. கிறிஸ்து ஒரேயொருமுறை மரித்தார் - இரு தடவையல்ல. ஆகவே இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் காளை மரிப்பது இயேசுவின் ஒரே பலியைக் குறிக்கிறது. சபை ஒரே ஒருமுறை மரிப்பதால், இரு நிகழ்வுகளிலும் வெள்ளாடு பலி செலுத்துவது, அவர்களது மகா பிரதான ஆசாரியரின் தலைமையின் கீழ் நிஜமான ஆசாரியத்துவத்தின் அங்கங்களாக சபையின் மரணத்தைக் குறிக்கிறது.

பின்பு ஏன் இரண்டு நிழல்கள் தரப்படவேண்டும்? என கேள்விகேட்கலாம், இயேசுவின் மரணம் இரண்டு தனித்தன்மை வாய்ந்த அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது, அதுபோலவே சபையின் மரணமும் இரண்டு அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது என்று நாம் இதற்கு பதிலளிக்கிறோம். மேசியாவின் பணியை ஆற்ற தகுதிபெறவும், பரலோகத்துக்குரிய சபாவத்தையும் ராஜீக ஆசாரியத்துவத்தின் அலுவலை அடையவும், இயேசுவும் சபையும் பூமிக்குரிய சபாவத்துக்கு மரித்தலின் மூலமே சாத்தியமாயிருந்தது. ஆகவே ஒருவேளை, உலகம் பாவத்திலிருந்து மீட்கப்பட அவசியம் இல்லாதிருந்தாலும், ஆசாரியன் தன் மேலான ஸ்தானத்தை அடைய, அதே துல்லியமான, பொருத்தமான பலியைக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறே உடன் ஆசாரியர்களும் தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைய பொருத்தமான பலிகளை செலுத்தவேண்டும். மற்றொருபுறம், மனுக்குலம் பாவிக்களாயிருக்கிறபடியால், மீட்கப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவே உலகின் ஜனங்களுக்கு திரும்பக்கொடுத்தலின் பணி துவங்குவதற்கு முன்பாக, பாவத்துக்கான ஒப்புரவாக்குதல் ஏற்படுத்தப்படுவது அவசியமாயிருந்தது. கிறிஸ்து மற்றும் சபை பரலோக நிலைமைக்கு உயர்த்தப்படுவது முற்றிலும் பொருட்படுத்தப்படாததாயிற்று.

இவ்வாறு மேசியாவின் “பிரியமான பலிகள்”, இரண்டு தனித்தன்மையோடு பிரிந்திருக்கும் முக்கியமான இரு வேலைகளாகும். இயேசுவும் அவரது பின்னடியார்களும் துன்புற்று, அவரவர் மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது அவசியமானது. லேவியர் 9ம் அதிகாரம் இதை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் மனுக்குலத்தை திரும்பக் கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதத்துக்குள் வரும்படி அனுமதிக்க வேண்டுமானால், அதற்கு பாவநிவாரண பலிகள் செலுத்தப்படவேண்டியதும் அவசியமாயிருந்தது. இதையே லேவியராகமம் 16ம் அதிகாரம் அடையாளமாக

எடுத்துரைக்கிறது. ஆகவே சவிசேஷ யுகமாகிய நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளில் நிறைவேறுகின்ற, லேவியராகமம் 9ம் அதிகாரத்தின் பலிகளும், 16ம் அதிகாரத்தின் பலிகளும் ஒரே மாதிரியான பலிகளாகும் என்று நாம் திரும்பவும் கூறுகிறோம்.

R 5391

மேசியா - கிறிஸ்து - அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்

The Anointed - The Messiah - The Christ

தேவன் ஒரு மாபெரும் ஆசாரியரை எழுப்பப்பண்ண தீர்மானித்திருப்பதையும், அவர் ஒரு இராஜாவாகவும் இருப்பார் என்பதையும், நியாயப்பிரமாணத்தில் நிழலாகவும் சாட்சியமாகவும் கூறப்பட்ட போதனைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இராஜா நிலையிலுள்ள ஆசாரியரும், ஆசாரிய நிலையிலுள்ள இராஜாவுமானவர் ஜனங்களுடைய பாவங்களை நீக்கவேண்டும், மேலும் மத்தியஸ்தராக இருந்து மனுக்குலத்தை தேவனிடத்திற்கு திருப்புவதற்குத் தேவையான உதவிசெய்து, சேமித்துவைத்துள்ள அதிகாரத்தோடும் வல்லமையோடும் ஆளுகை புரிவார். ஆனால் நிழலான ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு ஆச்சரியமளிக்கும்வகையில், அவர் ஆசாரியரும் இராஜாவுமாக அரியணை ஏறுவதற்குப் பதிலாக, அவர் சாதாரண நிலையில் மரித்தார்.

அதற்குப்பிறகு, முன்பு இரகசியமாக இருந்துவந்தவைகளை பரிசுத்த ஆவி சபைக்கு வெளிப்படுத்தும் நேரம் வந்தது. மேசியா ஒரு இராஜாவாக அவரது சிங்காசனத்தின்மீது அமர்வதைக் குறித்து தேவன் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக முன்னுரைத்தவைகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஜனங்களுக்கோ எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியாதபடி இது இரகசியமாகவே இருக்கும் என்று அவர் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார். தேவன் தம்மிடத்தை வெளிப்படுத்த ஏற்றவேளை வரும்வரை இரகசியமாகவே வைத்திருக்க தீர்மானித்திருந்தார். அந்த இரகசியம் என்னவெனில், “மகிமையின் நம்பிக்கையாக கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருப்பதே” - கொலோசெ1:26,27.

வேதாகமம் சாட்சியிடுகிறபடி, நம் கர்த்தராகிய இயேசு, முதன்மையாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்து, மிக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் பெற்றுக்கொண்ட அபிஷேகத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி முழுமையானவராக ஆகவில்லை. பரலோகப்பிதா இயேசு மட்டுமே அபிஷேகம் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிராமல், அவர் அபிஷேகம் பெற்ற

தலையாக, சபையாகிய சரீரத்துக்கு இருக்கவேண்டுமென சித்தம் கொண்டிருந்தார்(எபே1:22,23; 5:29-32; கொலோ1:24). இதுவே இரகசியமாக இருந்தது. நிஜமான தீர்க்கதரிசியாகவும், ஆசாரியராகவும், இராஜாவாகவும் இருந்து, மாபெரும் மேசியா உலகை ஆசீர்வதிக்கவேண்டும். தேவன் இயேசுவை தலையாகவும் குறிப்பிட்ட சில பரிசுத்தவான்களை அவரது சரீரத்தின் அவயங்களாகவும் ஏற்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் இந்த சரீரம் முழுமையடையும்வரை, ஆபிரகாமுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த ஆசீர்வாதம் உலகிற்கு வராதது - கலாத் 3:16, 29.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் உறுப்பினராக யாராவது வரவிருப்பினால், அதற்கான நிபந்தனைகள் - அபிஷேகம்பெற்ற ஆசாரியரும் இராஜாவுமானவரது உறுப்பினர்களாக இருந்து, அவர்கள் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டும். இந்த சிலாக்கியத்தை அடையவிரும்புவோர் அவர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அதோடுகூடுதலாக, கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களுக்கு உட்பட்டவைகளில் குறைவானதை நிறைவுசெய்ய நாம் தகுதியுடையவர்களாகும்படி நமது பரிந்துபேசுபவராக அவரை அடைந்திருக்கவேண்டும். ஆகவே நாம் கிறிஸ்துவோடுகூட ஆளுகைசெய்யவேண்டுமானால் தற்போது துன்பப்பட அழைக்கப்படுகிறோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார் - கொலோ1:24; 2தீமோ2:12.

இந்தப்பணி நிறைவடையும்வரை உலகத்திற்கு திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதம் துவங்காது. இந்த மாபெரும் ஆசாரியரும் இராஜாவுமானவர் முழுமையென்று, தங்கள் அலுவலகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்வரை உலகத்துக்கான ஆசீர்வாதம் துவங்காது. அதன்பிறகு அவர் புதுஉடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக மனுக்குலத்திற்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை கொண்டுவருவார். இந்தக் கருத்தை மட்டுமே முழு வேதாகமமும் வெளிப்படுத்துவதாக தோற்றமளிக்கிறது. மீட்பரை அனுப்புவேன் என்று வாக்களித்திருந்தபடி மீட்பர் வந்திருந்து, “அந்தருக்காக நீதிபார் மரித்தார்”, என்றாலும் திரும்பக்கொடுத்தலின்வேலை உடனடியாக துவங்கப்படமுடியாதிருந்ததற்கான காரணத்தை நம்மால் வேறு எவ்வழியிலும் விவரிக்கமுடியாது(அப்3:19-21). இந்த யுகம் முழுவதிலும் சபையை தெரிந்தெடுக்கிற பணி நடந்துவருகிறது. திரும்பக் கொடுத்தலின் காலங்கள் வருங்காலத்தில் உடனடியாகத் தொடங்க இருக்கிறது. அப்பொழுது, இரண்டாம் வருகையில் வந்திருக்கிற கர்த்தர் தம் சரீர அங்கங்களை மகிமையில் தம்மிடத்தில் கூட்டிசேர்ப்பார்.

நம் கர்த்தராகிய இயேசு பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விலகினவருமாய் இருந்தார் என்று வேத வசனங்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றன. இதனால் தமக்காக அவர் பாவநிவாரணம் செலுத்தவேண்டியதில்லை. இருந்தபோதிலும், அவர் முதலாவதாக தமக்காகவும், பின்பு ஜனங்களுக்காகவும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமென்று வேதவசனங்கள் கூறுகின்றன(எபி7:26,27). இங்கு பொதுவான உலகிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட சபையின் பங்கு தெளிவாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம்.

தற்காலத்தில் சபையின் முழுவேலையும், தங்கள் மனித ஜீவனை பலியாக்குவதே ஆகும். இயேசு மகிமையின் இராஜாவாக இருப்பதுபோல, அவரது சரீர அங்கங்களாகிய நாமும் உடன் இராஜாக்களாக இருப்போம். அவர் பிரதான ஆசாரியராக இருப்பதுபோல் நாமும் உடன் ஆசாரியராக இருக்கிறோம். இந்த ஓத்த சம்பவங்கள் வேதாகமம் முழுவதிலும் காணப்படுகிறது. இதனைப்பற்றிய புரிந்துகொள்ளுதல் நம்மிடமிருந்து எடுக்கப்படுமானால், நடைமுறையில், நாம் சத்தியத்தை அடையுமுன்பு இருந்த அதே இருளுக்குள் செல்வோம். நாம் வருங்காலத்தில் அவரது மகிமையை அடைய கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் தற்போது பங்குபெறுவதே இரகசியமாக இருக்கிறது. இந்த திறவுகோலை யாரெல்லாம் இதுவரை கண்டடையவில்லையோ, அவர்கள் தேவதிட்டத்தை அதன் எளிமை மற்றும் அழகை இன்னும் புரிந்திருக்கவில்லை.

இஸ்ரேயலின் இராஜாக்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டுமென்றும், விசேஷமாக இஸ்ரேயலின் பிரதான ஆசாரியரும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டுமென்று தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். முழு மனித குடும்பத்துக்கும் ஆசீராகக் கொண்டுவரும் மாபெரும் தீர்க்கதரிசியாகிய கிறிஸ்துவே, நிஜமான இராஜாவும் நிஜமான ஆசாரியருமாயிருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். அடையாளத்தில் உடன் ஆசாரியத்துவம் இருப்பதையும், அதற்கு நிஜமாக, கிறிஸ்துவோடும் அவரது ஊழியத்தோடும் இணைந்து பணியாற்ற உடன் ஆசாரியத்துவமும் உண்டு என்பதை அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுவதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

எபிரேய வார்த்தையான மேசியா என்பதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர், அதற்கு இணையான கிரேக்கவார்த்தை கிறிஸ்தோஸ் (Christos)கிறிஸ்து. ஆகவே தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராகிய கிறிஸ்துவைநோக்கி நம் எண்ணங்கள் முறையாகத் திரும்புகின்றன. பிதாவால் நியமிக்கப்பட்ட மாபெரும் வேலையை அவர்

செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறார். அவர் பரலோகப் பிரகாரங்களில் இருந்தபோதல்ல, மனித ஜீவியாக இப்பூமிக்கு வந்தபோதும்ல்ல, எப்போது பிதாவினால் அபிஷேகம் பெற்றார் என நாம் அவரைத் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியோடு அவர் முழு இசைவாக இருந்தபோதிலும், அபிஷேகம் பெற்றிருக்கவில்லை.

அவருக்கு முப்பதுவயதானபோது, நம் கர்த்தருக்கு ஒரு உறுதியான அனுபவம் வந்தடைந்தது. அந்நேரத்தில், பிதாவின் சித்தம் செய்யவும் அவரது ஊழியம் செய்யவும் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். அவ்வேளையில் ஒருவிசேஷ அபிஷேகத்தை அவர் பெற்றுக்கொண்டார். அது தேவனுடைய அபிஷேகம் பெற்ற ஆசாரியராகவும் இராஜாவாகவும் ஆகும் துவக்கத்தை அவருக்கு உண்டாக்கியது. ஆயினும் அவ்வேளையில் அவர் மாபெரும் வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுக்குமளவு இன்னும் ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் தம் உடன்படிக்கையை உண்மையாய் நிறைவேற்றி முடித்து தகுதியுள்ளவராக தம்மை நிரூபித்தாரானால், தேவனால் மாபெரும் அபிஷேகம் பெற்றவர் என்ற முழுதன்மையை அடைந்து, ஏற்றவேளையில் பூமியை ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆளுகை செய்வார். அதன் தொடர்ச்சியாக மாபெரும் மேன்மைகளையும் சிலாக்கியங்களையும் பெறுவார். நம் மீட்பரைக் குறித்த இவைகளனைத்தும் மிகத் தெளிவாக சித்தரிக்கப்பட்டதை நாம் காணமுடிகிறது.

கிறிஸ்துவைப் பற்றின இரகசியம்

1யோவான்2:27இல், “நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது” என்கிற வாக்கியத்தில் “நீங்கள்” என்றும் “உங்களில்” என்றும் யாரை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்? முன்பு உரைத்ததுபோல் அபிஷேகம் பெற்றவராக நம் கர்த்தராகிய இயேசுவை உருவாக்குவதோடு, இன்னும் அதிகமானவற்றை பிதா சித்தங்கொண்டார். மேலும், கர்த்தராகிய இயேசு அபிஷேகம் பண்ணப்படும் கூட்டத்தாருக்கு - அதாவது, அவரது சரீரமாக உருவாகப் போகிறவர்களுக்கு தலையாக இருக்கவும் அவர் தீர்மானித்தார். இது அபிஷேகத்தைலம் ஓரளவு பெற்றவர்களுக்கு நிழலில், உடன் ஆசாரியத்துவத்துக்கு பொருந்துகிறது. அவர்கள் வரவிருக்கிற நிஜமான ஆசாரியத்துவத்துக்கு முன்னுதாரணங்களாக உள்ளனர்;

“ நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்தஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்” - 1பேதுரு2:9.

மேலும் நாம் ஒருபடிமேலாக கற்கும்பொழுது, இதுவே வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இது இரகசியம் என்று காண்கிறோம். நீண்டநாட்களாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த மாபெரும் மேசியா என்பது தனிப்பட்ட நபர்களடங்கிய அநேகரை உள்ளடக்கியதாகும். தலையைத் தவிர்த்து, இந்த அநேக நபர்கள் விழுந்துபோன மனுக்குலமாகிய கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளிலிருந்து ஒன்றுதிரட்டப்படவேண்டும். இவர்கள் தங்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின்மூலம், அதாவது அவரது மனித ஜீவியத்தை பலிசெலுத்திப்பெற்ற தகுதியின் மூலம் நியாயந்தீர்க்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு கர்த்தரோடு இணைந்திருக்கிற அனைவரும், ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்களாக எண்ணப்படுகிறார்கள், “ ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை”, “முதற்பேரானவர்களின் சர்வ சங்கமாகிய சபை”, இவர்களது நாமங்கள் “பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன” (1தீமோத் 3:15; எபி12:23). சபை ஸ்தாபிக்கப்படுதலைக் குறித்து நாம் திரும்பிப் பார்க்கும்பொழுது, இயேசு தம்மை ஒரு பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும்வரை, அதாவது அவரது சரீரத்தில் அங்கமாகப் போகிறவர்களுக்கு அவரது பலியின் புண்ணியங்களைப் பொருந்தப் பண்ணும்வரை, சபை ஸ்தாபிக்கப்படமுடியாது. சபையின் அங்கமாகப்போகிறவர்களும், அவர் நடந்ததுபோலவே மரணபரியந்தம் தங்களை அர்ப்பணித்து, அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டும்.

இயேசுவின் சீஷர்களாக அவரோடு அந்நேரத்தில் காத்திருந்த இந்த சரீர அங்க வகுப்பாரில் சிலர், அவரது வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்த்துவந்தனர். தங்களது சிலுவையை சுமந்து அவரைப் பின்பற்றினால், அவரது மகிமையிலும் பங்குபெறலாம் என்ற அவரது சாட்சியத்தின்பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். இந்த வாக்குத்தத்தத்தின்கீழ் அவர்கள் அவரது சீஷராகினர். ஆனால் அவர்களது பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து தம்மை பரிகாரபலி செலுத்தும்வரை அவர்களால் அபிஷேகம் பெறமுடியாதிருந்தது. ஆகவே இந்த ஆசீர்வாதம் அவர்கள்மீது பொழியப்படும்வரைக்கும், அவர்கள் எருசலேமில் காத்திருக்கவேண்டுமென நம் கர்த்தர் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். பெந்தெகொஸ்தே நாளின்போது அவர்கள்மீது அபிஷேகம் பொழியப்பட்டதாக வேதவசனங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. அவர் உயிர்த்து, பரமேறினபிறகு, தேவனிடமிருந்து கிறிஸ்து மூலமாக பரிசுத்த ஆவி வந்தடைந்தது. மெய்யாகவே எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஊற்றாயிருக்கிற பிதாவிடமிருந்தே அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் வருவதாகவும், இவையனைத்தும் அவரது வாய்க்காலாயிருக்கிற குமாரன் மூலமாகவே வருவதாகவும் பரிசுத்த பவுல் நமக்குக் கூறுகிறார். - 1கொரிந் 8:6.

அபிஷேகம் என்றால் என்ன என்று புரிந்துகொள்வது நமக்கு கடினமாக உள்ளதுபோன்று, அதை விளக்குவதும் கடினமே. நாம் அதைப் புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கேற்பவே மற்றவர்களுக்கு அதை தெளிவாக விளக்கமுடியும். பல்வேறு உருவகங்கள் மற்றும் பேச்சு பாணி மூலம் நமக்கு கூடுமானவரை எளிமையாக விளக்குவதற்கு நம் கர்த்தர் முயற்சித்திருக்கிறார். அதாவது ஒரு புதிய ஜீவியம் துவங்குவதை இது குறிப்பதால், அதை அவர் ஜெனிப்பித்தல் என்று அழைக்கிறார். ஆவிக்குரிய சபாவம் நம்மில் துவங்கின அத்தருணமே நாம் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைகிறோம். யாரெல்லாம் இதைப் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் அதில் வளர்ந்து, அவர்களுக்குள் இருக்கிற கர்த்தருடைய ஆவியால் பூரணமடையாவிடில் அதை தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாது.

பரிசுத்தஆவியின் பல்வேறு இயல்புகள்

வேதத்தில் இந்த “ஆவி”, பல்வேறு நிலைப்பாடுகளில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு கருத்து வடிவம் தரும் வெளிப்படையான கண்ணோட்டத்தில் பேசியிருக்கிறது. இது கிரகிக்க ஒரு கடினமான விஷயமாயுள்ளது. சத்தியஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தேவனைக்குறித்த அறியாமையிலிருந்துகொண்டு, ஒருவனும் பரிசுத்தஆவியைப்பெறமுடியாது. ஒருவன் எந்தஅளவு அறிவில் வளர்ச்சியடைகிறானோ அந்த விகிதாச்சாரப்படியே ஆவிக்குரிய காரியங்களில் அவனது வளர்ச்சியானது, இருக்கும். அறிவில் அவன் வளர்ச்சியடையாவிடில் ஆவியில் அவனால் வளரமுடியாது. ஆகவே இந்த ஆவி சத்திய ஆவி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மேலும் இது தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நமது நிதானிப்புக்களைனத்தும் இயல்பாகவும், மனிதத்தன்மையிலும் அபூரணமாயிருக்கிறது. ஆகவே கர்த்தருடைய சிந்தைக்கு சில காரியங்களில் முரண்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. பரிசுத்தஆவியின் செல்வாக்கின்கீழ், காரியங்களுக்கு புதிய கண்ணோட்டத்தை நமக்கு தருகின்ற மறுரூபமாகும் ஆதிக்கம், தேவனுடைய நிலைப்பாட்டின்படி காரியங்களைக் கண்ணோக்கும்படி நம்மை இயக்குகிறது. ஆகவே இது தெளிந்த புத்தியின் ஆவி என்றும் அல்லது குணஇயல்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

அன்பின் ஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தேவசாயலுக்கொப்பான இந்தத் தன்மையை உற்பத்திசெய்யும்போது, இந்த ஆவியை நம்மால் பெறமுடியும். இந்த அன்பின் ஆவியைப்

பெற்றிராதவன், பரிசுத்தஆவியைப் பெறமுடியாது. இந்த ஆவியைப் பெறுவதற்கு முன்பாக அன்பு அவசியமாயிருக்கிறது – தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், ஆகவே அவருடையவர்களாக இருக்க விரும்புவோர் அனைவரும் இந்த குணஇயல்பைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது அவர்கள் இரங்கும் உள்ளம் கொண்டோராய், அவரோடு இசைவாய் இருக்கவேண்டும்.

இந்த ஆவியை உடையவர்கள் தேவசித்தத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறபடியால், கீழ்ப்படிதலுள்ள ஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. என்ன தன்மையில் இது ஒரு அபிஷேகமாக உள்ளது? தேவன் தம் புத்திரராக ஏற்றுக்கொள்ளும் தகுதியை இது தருகிறபடியாலும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களுக்கு வாரிசுகளாக அவர்கள் இருக்க, அவரது தூதுவர்களாக தங்களை எண்ணிக்கொள்ளவும் இந்த அபிஷேகம் உரிமையளிக்கிறது. பரிசுத்தஆவியினால் இவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களை மட்டுமே அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். இவர்கள் ஆசாரியர்கள் மற்றும் இராஜாக்களுக்குமான அலுவலை நிறைவேற்றவேண்டும்.

இந்தஆவியின் ஆதிக்கம் மற்றும் வல்லமை பற்றிய பல்வேறு பொருள் வரையறைகளும் விளக்கங்களும் காரியத்தை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள நமக்கு ஆற்றல் அளிக்கிறது. தேவனிடமிருந்து வெளிப்படுகிற குணஇயல்பு அல்லது வல்லமை அல்லது எந்த பரிசுத்தஆதிக்கத்தையும் பரிசுத்தஆவி என்ற சொல்லானது பரந்தஅளவில் தாங்கிநிற்கிறது. இந்த சொற்றொடரானது சத்தியஆவி மற்றும் நீதியின்ஆவி என்ற கருத்தையும் உள்ளடக்கியது, ஏனெனில் தெய்வீக ஏற்பாடு மற்றும் ஒழுங்குகள் அனைத்தும் உண்மையும் நியாயமுமானவைகளாகும். . இதுவே பரிசுத்தஆவி அல்லது பரிசுத்தஆதிக்கம் அல்லது பரிசுத்த வல்லமையாயிருந்து, தேவன் தெரிந்தெடுக்கும் எந்த வழியிலும் கிரியை செய்கிறது. இது அச்சடிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் மூலமாகவோ, சத்தியவார்த்தைகள் மூலமாகவோ, அல்லது தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலரது முன்மாதிரிகை மற்றும் அவர்களது ஜீவியத்தின் செல்வாக்கு மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படலாம். ஆனால் எந்த வழியில் இது இயங்கினாலும் எப்பொழுதும் நன்மைக்காகவே இயங்கும்.

ஆவியின் கனிகள் Vs கொடைகள்

இக்காரியம் புரிந்துகொள்ள கடினமாயிருப்பதால், கர்த்தர் ஆதிசபைக்கு முதலாவது ஸ்தானமாக, விசேஷ அடையாளங்களைக் கொடுத்தார். இவை வரங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. சிலர் பல பாஷைகளைப்பேசும் வரத்தையும், சிலர் அற்புதங்களைச்செய்யும் வரத்தையும், சிலர் குணமாக்கும் விசேஷவரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டனர். அப்போஸ்தலத்துவம் போன்ற மேலும் சில வரங்கள் கர்த்தரால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த வித்தியாசமான வரங்கள் அந்நேரத்தில்

பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகளாக மட்டுமே இருந்தன. அந்த வரங்கள் பரிசுத்த ஆவியல்ல, மாறாக பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகளே. ஆதிகால சபையில் அவர்களது ஊழியங்களில் அவ்வரங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டபிறகு, அவைகள் இல்லாமற்போயின. இவ்வாறு கூறும்போது, கர்த்தருடைய ஜனங்களிடையே பரிசுத்த ஆவி, ஜெனிப்பிக்கும் வல்லமையாக இதுவரை கொடுக்கப்பட்டுவந்தது, நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று இதற்குப் பொருளல்ல. மாறாக, ஆதியில் தேவவல்லமையின் சில வெளிப்பாடுகள் கொடுக்கப்படாதிருந்தால், நம்மால் உண்மைகளை நன்றாக புரிந்துகொள்ள ஏதுவில்லாதிருந்திருக்கும். பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்பாக, இயேசு தம் சீஷர்களிடத்தில் தம் ஆவியில் தொடர்புகொண்டு, அற்புத கிரியைகளை செய்யும் அதிகாரம் தந்தார் – லூக் 10:17-20.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் அவர்கள் ஆதாயம் அடையும்படிக்கு குறிப்பிட்ட அளவு ஆவி அருளப்பட்டுள்ளது. ஆகவே பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள் அகன்றுபோவதை நாம் காணும்போது, ஆவியின் கனிகள் நிலைத்திருந்து, வெளிப்படுத்தப்பட்டு, வளர்ச்சியடையும். “ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிப்பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்” – கலாத் 5:22,23.

ஒரு மனிதன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றபிறகு, இந்த ஆவியின் கனியை வெளிப்படுத்தத் துவங்குகிறார். ஒருவர் இந்த கனியை வெளிப்படுத்தாவிடில், அவர் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா என்று ஐயப்படுவதற்கு எல்லாக் காரணங்களும் உண்டு.

ஒரு மனிதன் இந்த இயல்புகளில் சிலவற்றைப் பெற்றிருப்பாரானால், சிலர் இயல்பாகவே ஓரளவு பெருந்தன்மையும், சாந்தமும் உடையோராய் இருப்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். ஆகவே ஒருவர் சாந்தத்தையும் தயாளத்தையும் ஓரளவு பெற்றிருப்பாராகில் அதுவே அவர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருப்பதற்கு இது ஒரு தடயம் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. ஒருவேளை அவர் இயல்பாகவே அந்தத்தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். ஒருவரிடத்தில் சத்திய அறிவு வரும்போது, தலைக்கணம் உடையவராய், தன்னை மிகைப்படுத்தி எண்ணுபவராய் இருப்பதைக்காட்டிலும், தயாளமும் சாந்தமும் பெற்றிருப்பதை நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். எங்கெல்லாம் தற்புகழ்ச்சியும், தலைக்கணமும், இறுமாப்புள்ள ஆவியும், அன்பற்ற, இரக்கமற்றவை காணப்படுகிறதோ அங்கு பரிசுத்த ஆவி பெறப்படவில்லை அல்லது இருதயத்தில் முறையான வளர்ச்சியை அடையவில்லை என்று நாம் புரிந்துகொள்ள காரணமுண்டு.

மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்க கர்த்தர் நமக்கு அனுமதியளிக்கவில்லை, மாறாக நம்மை நாமே

நிதானிக்கவேண்டுமென நம்மிடம் அவர் எதிர்பார்க்கிறார். இந்த பரிசுத்த ஆவியை யார் பெற்றிருந்தாலும் அதை வளர்க்கவேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருப்போர், அதைப்பெற்றுக்கொள்ளும் முறையான மனப்பாங்குக்கு ஏற்கனவே வந்திருந்தனர். மேலும் அப்படிப்பட்டோரிடத்தில் நாம் புரிந்துகொள்ள மிகவும் கடினமாயிருந்த வேலையை கர்த்தர் துவங்க பிரியமாயிருந்தார். நாம் தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்திருந்தபடியால், இந்த தேவ ஆவி, நமக்கு இளைப்பாறுதலையும், சமாதானத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவந்தது. நாம் பரிசுத்த ஆவியில் அதிகதிகமாக நிரப்பப்படும்பொழுது, இந்த சமாதானமும் மகிழ்ச்சியும் அதிகதிகமாக அதிகரிக்கும்.

ஆவியில் முழுமையடைய தடைகள்

கர்த்தர் அளவில்லாமல் ஆவியில் நிரப்பப்பட்டிருந்தார் என்று வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. ஆனால் நாமோ அபூரண நிலையிலிருக்கிறபடியால் அவர் வாங்கின அதே அளவு பரிசுத்த ஆவியை வாங்கமுடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். நம் இருதயங்கள் முற்றிலுமாக காலி செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அப்பொழுது முழுமையாக நிரப்பமுடியும். ஆனால் நம் இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் தவறான போதனைகள் இருக்குமானால், பரிசுத்த ஆவி முழுமையாக நிரம்பாதபடி அவை தடுத்துவிடும். தடைகளாயிருந்துவந்த பூமிக்குரிய சிந்தையையும், தவறான போதனைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் புதுசிருஷ்டி படிப்படியாக வெளியேற்றி விடுவிக்கும். இவைகளிலிருந்து நாம் விடுபடும்பொழுது, பரிசுத்த ஆவியில் அபரிதமாக பங்குபெறுபவர்களாக மாற்றப்படுவோம்.

நாம் அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிற பரிசுத்த ஆவியே, நாம் கர்த்தருக்குரியவர்கள் என்று நிச்சயமளிக்கிறது. இந்த ஆவி நம்முள் எவ்வளவுகாலம் தங்கியிருக்கிறதோ, அதுவே நாம் தொடர்ந்து கர்த்தருடையவர்கள் என்று நமக்கு சாட்சியமளிப்பதாயும், உத்திரவாதம் தருவதாயும் இருக்கிறது. சிறுமந்தை மற்றும் திரள்கூட்டத்தார் ஆகிய இரண்டு வகுப்பார் கர்த்தருடைய அபி ஷேகத்தைப் பெற்றிருந்து, பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டுள்ளனர். “உங்களுக்கு உண்டான அழைப்பினாலே நீங்கள் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டீர்கள்..”(எபேசி 4:4). நாம் அனைவரும் இந்த பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படி பெறாவிடில், கிறிஸ்துவின் சரீர்த்துக்குரியவர்களாக முடியாது. இது வளர்ச்சியடைவதே தற்போது கருப்பொருளாக இருக்கிறது.

கர்த்தருடைய ஆவியில் வளர்ச்சியடைவதில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போர், இயேசுவோடு சிங்காசனத்தில் இடம்பெறுவர். ஆனால் அவரோடுகூட ஆளுகை செய்வதற்கு சிலர் தகுதியுள்ளோராக எண்ணப்பட

மாட்டார்கள், ஆயினும் அவர்கள் இந்த அபிஷேகத்தை, இந்த ஜெனிப்பிக்குதலை பெற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினராக மாட்டார்கள். ஏனெனில் தங்களது உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதில் வைராக்கியத்தில் குறைவுபட்டு, மேம்பாடு அடையத் தவறினார்கள்.

நிழலாகக் கூறப்பட்ட பிரதான ஆசாரியனுடைய தலையிலிருந்து அபிஷேகத் தைலம் அவரது வஸ்திரங்கள் வாயிலாக வழிந்தோடியது. அதன் நிஜமாக, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் அபிஷேகம் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து சரீரம் முழுவதற்கும் வழிந்தோடிக் கொண்டிருக்கிறது, இது பரலோகத் தந்தையுடனான விசேஷித்த உறவினை நமக்குத் தந்திருக்கிறது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகள்மேல் வரும் அபிஷேகம், அவர்களுடைய வெளிப்புற நடக்கையில் உடனடியாகவோ அல்லது பின்னாளிலோ மாறுதலை ஏற்படுத்தி, வார்த்தையிலும் செய்கையிலும் பெருமளவு சாந்தம், பொறுமை, சகோதர சிநேகம், உள்ளன்பு மற்றும் பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தும். இவையனைத்தையும் இஸ்ரவேலின் ஆசாரியர்கள் மற்றும் இராஜாக்கள்மீது உபயோகிக்கப்பட்ட நிழலான அபிஷேகத்தைலம் தெளிவாக விளக்குகிறது, அவர்கள் பெற்ற அபிஷேகம் நாம் பெறுகின்ற அபிஷேகம் அல்லது மென்மையான உராய்வுக்கு அடையாளமாயுள்ளது.

ஆனால் எப்படி சிந்தையில் இம்மாறுதல் உடனடியாக ஏற்படாதோ, அதுபோலவே, இந்த மென்மைத்தன்மையை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் குணாதிசயத்தில் மென்மையை வருவித்தலானது, உடனடியாக வந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, படிப்படியாகவே வளர்ச்சியடையும். இருந்தபோதிலும், புதுப்பிக்கப்பட்ட சித்தமானது, தன் கிரியையை செய்யத்துவங்கி, பூமிக்குரிய சரீரத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து, கூடுமானவரைக்கும் தன் ஆவியையும் குணஇயல்பையும் வருவிக்கும், இவ்வாறு தன் வேலையை துவங்கும். தேவஅன்பின் ஆவி அல்லது பண்புகள் ஒருவருக்குள் அபரிதமாக வாசம்பண்ணினால், வெகுவிரைவில் அது ஓரளவுக்கு வெளிப்படுத்தும். ஆகவே அன்பின் ஆவியிலும், கீழ்ப்படிதலிலும் வளர்ச்சியடையவும், கிறிஸ்துவின் ஆவி நம்முள் அபரிதமாக வாசம்பண்ணவும், மிகுதியாகப் பெற்றிருக்கவும் எப்போதும் ஜாக்கிரதையாயிருப்போம்.

அர்ப்பணித்தலும், ஜெனிப்பிக்கப்படுதலும்

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெறுவதற்கு முன்பாக அல்லது பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுமுன், ஒருவராலும் புதுசிருஷ்டியின் அங்கமாக முடியாது. மாம்சத்துக்கு ஒரு பகுதியைப் பொருத்துவதும், மறுபகுதியை புதுசிருஷ்டிக்குப் பொருத்துவதுமாகிய இரட்டிப்பான வேலை அவசியம்

என்பதே வேத வசனங்கள் கூறும் மூலக் கருத்தாகும். புதுசிருஷ்டியானது பலிசெலுத்தப்படவில்லை, மேலும் பழைய சிருஷ்டி அபிஷேகம் பண்ணப்படவில்லை. மறுபடியும் கூறுகிறோம் ; புதுசிருஷ்டியே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டது, பழைய சிருஷ்டி பலியிடப்பட்டது.

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் இரண்டும் நடைமுறையில் ஒன்றே. இது நீதிமானாக்குதலை உடனுக்குடன் கொண்டுவருகிறது. நீதிமானாக்கப்பட்ட மனிதர்களாக, நாம் மரணத்துக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறோம். மேலும் நியமிக்கப்பட்ட சபையின் அங்கங்களாக அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக புதுசிருஷ்டியின் அங்கங்களாக ஏற்படுத்தப்படுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலே – அதாவது அபிஷேகம் பெறுதலே, பிதா நம்மை அங்கீகரிப்பதற்கான அடிப்படையாய் இருக்கிறது.

ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் மற்றும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் என்கிற இரண்டு சொற்றொடர்களும் நடைமுறையில் ஒரே காரியமாக உபயோகிக்கப்பட்டபோதிலும், அந்த இரண்டும் இரண்டு வேறுபட்ட புள்ளிவிபரங்களைத் தருகின்றன. ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் என்ற கருத்து, புதிய ஜீவிய நிலைமையோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது, புதிய சபாவத்தின் நிலைமை பற்றியதாகும். அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் என்ற கருத்தானது, அலுவலோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவோடு உடன்கதந்திரராகும்படி குறிப்பிட்ட ஜனங்களை தேவன் அழைக்கிறார். இராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் ஆகும்படியான தெய்வீக அங்கீகாரமாக அபிஷேகம் பண்ணுதல் உள்ளது.

கிறிஸ்து என்ற வார்த்தைக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்ற பொருளை முக்கியப்படுத்துகிறது. உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்கு தம் பிரதிநிதியாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இராஜாவையும், பிரதான ஆசாரியரையும் தாம் அடையவிருப்பதாக தேவன் அறிவித்திருக்கிறார். அந்த மாபெரும் இராஜா, முதன்மையாக, நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையே குறிக்கிறார் என்றும் அவர் அறிவித்தார், ஒட்டுமொத்த அபிஷேகம் பெற்றவராக கர்த்தராகிய இயேசு இருப்பதற்கு பதிலாக, அவரோடுகூட அங்கங்களை சேர்த்துக்கொள்வது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. சேர்க்கப்படுகிற இந்த அங்கங்கள் மூலம் அபிஷேகம் பெற்ற கிறிஸ்து முழுமையடைகிறார்.

அவரது சரீரத்திற்குள் நாம் வந்துசேர்வது என்பது, அவரது அபிஷேகத்தின்கீழ் வருவதாகும். ஒருவர் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவுடன் அபிஷேகம் பெற்ற கிறிஸ்துவின் அங்கமாகிறார். ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் மற்றும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலைக்குறித்து சிந்திக்கும்போது, இரண்டு வேறுபட்ட கோணங்களிலிருந்து இக்காரியத்தை

நோக்கிப்பார்க்கிறோம். 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக சபையின்மேல் அபிஷேகம் பொழியப்பட்டபோதிலும், இன்றையநாளில் ஜீவிக்கிற நாம் அந்த அபிஷேகத்தைப் பெறவில்லை. திரள்கூட்டத்தாரது விஷயத்தில், ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை விட்டுவிடாமல், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட அலுவல் ஒருவேளை கைவிடப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

ஆனால் நாம் அபிஷேகத்தின்கீழ் வந்த அத்தருணமே, அந்த சரீரத்துக்குள் தனிப்பட்டமுறையில் ஏற்கப்பட்டுவிட்டோம். “நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது”. ஜெனிப்பிக்கப்படுதலைப்போலவே, அபிஷேகத்தில் நாம் அடையும்பங்கும் தனிப்பட்ட காரியமேயாகும். சொற்றொடரை நாம் திரும்பவும் சொல்கிறோம் : நமது ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் தனிப்பட்டகாரியம், நமது ஞானஸ்நானம் அல்லது அபிஷேகம் முழுமொத்தமானது, ஆனால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் எப்படி தனிமனிதருக்கு உரியதோ, அதுபோலவே அபிஷேகமும் தனிமனிதருக்கு உரியதாகும்.

இயேசுவுக்கும் திருச்சபைக்கும் ஒரே அபிஷேகம்

யோர்தானில் இயேசு பெற்றுக்கொண்ட அதே அபிஷேகம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் திருச்சபையின்மேல் ஊற்றப்பட்டது. அதன்பின்னர், அந்த அபிஷேகம் சபையில் சேர்க்கப்பட்ட யூத அங்கத்தினர்கள்மீது வழிந்தோடியது. அதே அபிஷேகம் பின்னாளில் புறஜாதியார்மீதும் ஊற்றப்பட்டது. அதில் முதலாவதாக கொர்னேலியு மற்றும் அவரது நண்பர்கள்மீது வெளிப்பட்டது. அவ்வேளையில், பேதுரு பேசின “வசனத்தைக்கேட்டவர்கள் யாவர்மீதும் பரிசுத்தஆவி இறங்கினது” (அப்10:44). அதே அபிஷேகம், இந்த யுகம் முழுவதுமுள்ள சரீர அங்கங்கள் அனைவர்மீதும் எல்லோர்க்கும் ஒரே அபிஷேகமாக இறங்கியிருக்கிறது.

ஆனால் இது ஒரே அபிஷேகமாக அல்லது ஞானஸ்நானமாக இருந்தபோதிலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளின் அபிஷேகத்தில் அல்லது ஞானத்தில் கொர்னேலியு பங்கடையவில்லை. அதுபோலவே, யோர்தானின் அபிஷேகத்தில் சீஷர்கள் எந்த பங்கையும் அடையவில்லை. எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபரும் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதை அது தனிமனிதருக்குரிய காரியமாகாது. இவ்வாறு ஒரு தனிநபர் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டபிறகே சரீரத்திற்குள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார். இந்த இரண்டு வேறுபட்ட தனிச்சிறப்புக்கள், செயல்முறையின் வேறுபட்ட பகுதிகளை தொடர்புபடுத்தி விளக்குவதையே நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

துவக்கத்தில், யேகோவாதேவன், அபிஷேகம்பெற்ற ஒருவரை, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரைக்கொண்டு உருவாக்கவேண்டுமென்று முன்னறிந்து,

முன் நியமித்தார். இதற்கு இயேசு தலையாயிருக்கிறார். இதன்படி ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் அந்த சரீரத்திற்குள் வரவேண்டுமென்றும், அதன் அங்கங்களாக எண்ணப்படவேண்டுமென்றும் அவர் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் அவர்களது நாமங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தங்கள் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை எவ்வேளும் காத்துக்கொள்ளத் தவறுவார்களானால், அந்த சரீர வகுப்பின் அங்கத்தினராவதிலிருந்து தடைசெய்யப்படுவர். சுவிசேஷ்யுகம் முழுவதும் பல ஆயிரக்கணக்கானோர் இவர்களோடு இணைந்து இப்பாதையில் நடந்தபோதிலும், அவர்களால் நிலைநிற்கமுடியவில்லை. இறுதியில் 1,44,000 பேரை உள்ளடக்கிய இந்த வகுப்பாரே சாட்சியகரமாக மகிமைப்படுத்தப்படுவர். “ஜெபங்கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்” (வெளி3:21). நிலைத்தன்மை வருங்காலத்தின் காரியமாயிருந்து, உன்னதமான பலனைத்தரும். கர்த்தரிடத்தில் வருகிற எல்லோரும் ஞானஸ்நானத்தின்மூலமே வந்து சேர்ந்து, சிலகாலத்திற்கு இந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பின் அங்கங்களாக எண்ணப்படுவர். இந்த நிலைமையில் தொடர்ந்து கீழ்ப்படிந்திருக்கும்வரை இந்த அபிஷேகம் அவர்களிடத்தில் தங்கியிருக்கும்.

கிறிஸ்துவுடன் இரட்டிப்பான உறவு

ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படல் என்ற இந்த சொல்லமைப்பு தேவன் புதிய சிருஷ்டியாக புதிய சபாவத்தைத் துவங்குகிற ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்வதன் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை விளக்குவதாக வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்பின்னர், இந்த புதிய சபாவம் முன்னேற்றமடைந்து, வளமையுற்று, இறுதிவரை உண்மையுள்ளோராய் இருந்தால், ஆவியில் பிறப்பை அடைவர். ஜெனிப்பிக்கப்படல் மற்றும் பிறப்பு என்ற சொல்லமைப்புக்கள் புதிய சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தையும், அதன் முழுமையையும் அடையாளமாக குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆவிக்குரிய ஞானஸ்நானம் அல்லது ஆவியின் அபிஷேகம், ஒரே பரிசுத்தஆவியைத் தொடர்புபடுத்தியே பேசுகிறது. அதே அனுபவங்களை ஜெனிப்பிக்குதலாக ஓரளவு பேசுகிறது. ஆனால் வித்தியாசமான ஒரு கோணத்திலிருந்து பேசுகிறது. பரிசுத்தஆவியின் ஞானஸ்நானம் என்பது தனிமனிதருக்குரியதாக நமக்கு வந்துசேர்வதில்லை, மாறாக கூட்டாக வருகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தஆவியின் ஞானஸ்நானம் திருச்சபையின்மேல் வந்தது, ஆனால் அது நாள்நாள் மீண்டும்மீண்டும் கொடுக்கப்படவில்லை, இதற்கு

மனந்திரும்பிய முதல் புறஜாதியானாகிய கொர்னேலிய மற்றும் அவரது இனத்தார் மற்றும் அருகிலிருந்த நண்பர்களின் சம்பவம் ஒரு விதிவிலக்கு. அப்பேதுருவின் வாயினின்று புறப்படும் வார்த்தைகளைக் கேட்க அவர் தம் குடும்பத்தாரோடு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அந்நேரத்தில் பெந்தெகொஸ்தேவுக்கொப்பான ஞானஸ்நானம் அருளப்பட்டது. - “வசனத்தைக்கேட்டவர்கள் யாவர்மேலும் பரிசுத்தஆவி இறங்கினது” - அப்10:24,44. புறஜாதியாரும் அபிஷேகம் பெற்றவரது அங்கங்களாகும்படியான வாய்ப்பு அருளப்பட்டது என்பதையே இது அறிவுறுத்துகிறது.

ஞானஸ்நானம் என்ற வார்த்தை மூழ்குதலைக் குறிக்கிறது. நாம் அனைவரும் ஒரே சரீரத்திற்குள், ஒரே ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பெற்றுவிட்டோம் அல்லது மூழ்கிவிட்டோம் அல்லது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டோம் எனவும் பவுல் விவரிக்கிறார். ஆவியின் அபிஷேகம் அல்லது ஞானஸ்நானம் முதலாவதாக நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வந்தது, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சபைக்கு அது நீட்டிக்கப்பட்டது, அதுமுதற்கொண்டு அந்த அபிஷேகம் திருச்சபையினிடத்தில் ஒரு அபிஷேகமாக இருந்து வருகிறது. கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனிடத்தில் வந்திருக்கிற நாமனைவரும், அவரது புண்ணியத்தின் மூலமாக நம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பைவேண்டி, அவரது மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தின் வழியாக அவரோடுகூட நாம் மரித்தவர்களாக ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, இவ்வாறு அந்த அபிஷேகத்தின்கீழ் வருகிறோம்.

இந்த செயல்பாட்டின் முடிவு இரு வகைப்பட்டது. முதலாவதாக, நாம் மாம்சத்தில் கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாகிறோம். அவரும் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்மை அவரது அங்கங்களாக நடத்துகிறார். நாம் முதலாவதாக ஞானஸ்நானம்பெற்று, அவரது மரணத்துக்குள்ளாக அவரது ஞானஸ்நானத்திற்குள் மூழ்கினோம். அதன்பின்பு நாம் மரணத்துக்குள்ளான இந்த ஞானஸ்நானத்திலிருந்து புதிய சிருஷ்டிகளாக எழுப்பப்பட்டோம். அதிலிருந்து, நம் மாம்சம் அவரது மாம்சமாக எண்ணப்படுகிறது. ஆகவே கிறிஸ்துவுடனான நமது உறவு இரு வகையானது. ஒன்று மாம்சத்தோடு தொடர்புடையது, மற்றொன்று ஆவியோடு தொடர்புடையது.

கிறிஸ்துவுடன், புது சிருஷ்டிகளாகவும் மற்றும் மாம்சத்தின்படியுமான இந்த இரட்டிப்பு உறவை அநேகர் கவனிப்பதில்லை. தாசுசைச் சேர்ந்த சவுலிடத்தில் மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் இதன் வலிமையை நமக்குத் தருகின்றன; “சவுலே சவுலே நீ என்னை ஏன் துன்பப்படுத்துகிறாய்?... நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே” - அப் 9:4,5. இவ்வாறு மாம்சத்திலுள்ள திருச்சபையைத் துன்புறுத்துவது, தம்மையே துன்புறுத்துவது போலாகும் என்று நம் கர்த்தர் பிரகடனப்படுத்தினார்.

கிறிஸ்துவின் துன்பங்களில் ஒரு பகுதியே திருச்சபை அடையும் துன்பங்களாகும். அவரது சரீரத்தின் கடைசி அங்கம் தன் விகவாச ஓட்டத்தை ஓடிமுடிக்கும்வரை, கிறிஸ்துவின் துன்பங்கள் பூர்த்தியடையாது.

கர்த்தருடைய தீர்மானம் வருங்காலத்துக்குரியது

கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் அங்கமாயிருக்கிற நமது நிலையும் இரு வகையானது. முதலாவதாக தற்காலத்தில் நாம், முழுமையடைந்தவர்கள்போல் தேவனால் ஏற்கப்பட்டிருந்தாலும், தற்காலிக உறுப்பினர் நிலைமையையே பெற்றிருக்கிறோம். இவ்வாறு நமது ஞானஸ்நான உடன்படிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அத்தருணமே, நாம் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொண்ட தருணமாயிருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டோம். புதுசிருஷ்டிகளாக அவரோடுகூட அவரது உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெற அவரோடுகூட எழுப்பப்பட்டோம். ஆயினும் பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, இவ்வாறு ஆவிக்குரிய சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களாக கிறிஸ்துவோடுகூட இணைந்திருக்கிறவர்களது எண்ணிக்கை மூன்று வகுப்பாரை உள்ளடக்கியுள்ளது:

1. சிறுமந்தை, முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக, திரைக்கப்பால் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகப்போகிறவர்கள்.
2. திரள்கூட்டத்தார், மேலான வகுப்பாராகும் வாய்ப்பில் தவறினவர்கள். ஆனால் இவர்கள் மணவாட்டி வகுப்பாருக்கு தோழிகளாக இருப்பார்கள்(சங்45:14).
3. சிலர் நெறிகெட்டவர்களாக, இரண்டாம் மரணத்தை அடைகின்றனர்

தற்காலத்தில் எவர்தும் நியாயத்தீர்ப்பை கொடுப்பது நமது உரிமையல்ல. இவர் அல்லது அந்த நபர் சிறுமந்தைக்குரியவர் அல்லது திரள்கூட்டத்தார் என்று கூறுவது நமக்குரியதல்ல. வேதாகம அறிவுரைகளின்படி, இவ்விஷயத்தில் நம் கர்த்தர் இந்த யுகமுடிவு வரைக்கும் தம் தீர்மானத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை என்று நாம் அறிகிறோம். அதன்பிறகே, யார் மேலான சபாவத்தைப் பெறுகிறார்கள், யார் அதற்குக் கீழான சபாவத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்று அவர் தம் தீர்மானத்தை வெளிப்படுத்துவார்.

“நாம் அனைவரும் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்”(எபே4:4). ஆகவே நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் நிச்சயப்படுத்தவேண்டியது நம் ஒவ்வொருவரை சார்ந்ததாகும். நமது சோதனைகள், நம் கஷ்டங்கள், நம் பலவீனங்கள் பெரிதும் வேறுபட்டதாயிருப்பதால், கர்த்தர் ஒருவரே, “யார் தகுதியானவன்” என்று தீர்மானிப்பார், அவரே அறிவார். தன்னைக் குறித்தே தான் நிதானிக்கக்கூடாது

என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார். கிறிஸ்து ஒருவரே நியாயந்தீர்க்கக்கூடியவர்.

முதற்பேறானவர்களில் இரண்டு வகுப்பார்

முதற்பேறானவர்களின் சபையில் உள்ளோர் அனைவருமே முதற்பேறானோரின் கூட்டமாக பரிபூரண ஜீவனை அதாவது நித்திய ஜீவனை அடைவர். உலகத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இவர்களது எண்ணிக்கை மிக சொற்பமே. விசாலமான பாதையில் அழிவுக்குச் செல்கிற உலக மனுக்குலத்தை, ஒரு சித்திரமாக நம் கர்த்தர் மலைப்பிரசங்கத்தில் கொடுத்தார். பின்பு ஜீவனுக்கு வழிநடத்திச் செல்கிற நெருக்கமான வழியை அவர் நுட்பமாக விளக்கிக் காட்டுகிறார். அந்த வழியை அவரே திறந்து, அதில் வெற்றிகரமாக நடந்து காண்பித்தார். இந்த நெருக்கமான வழியை வெகுசிலரே கண்டடைந்து, அதிலும் அதில் நுழைந்து, நடப்பார் என்றும் நமக்கு கர்த்தர் கூறுகிறார்.

விசாலமான வழியில் நடக்கிற அனைவரும் இறுதியில் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவின் கீழ் கொண்டுவரப்படுவர் என்று மற்றொரு வேதவசனத்தில் நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் வெளிச்சமும் ஆசீர்வாதமும் அருளப்பட்டு, தேவனோடு இசைவாக வர வாய்ப்பு அருளப்படும். அந்நேரத்தில், மனித பரிபூரணத்துவத்திற்கு திரும்பும்படி பெரும்பாதை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இப்படியாக, இங்கு நாம் மூன்று வழிகளைக் காண்கிறோம். ஆயினும் தற்கால யுகத்தில் ஜீவனுக்குப் போகிற ஒரே ஒரு வழிமட்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்கால வாழ்க்கையின் பலனாக, யார் நித்தியஜீவனை ஆதாயப்படுத்துவர் என்று வேதவசனங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், முதற்பேறானவர்களின் சபை மட்டுமே இந்த ஆசீர்வாதத்தை அடைவர் என்று கண்டடைகிறோம். ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின்போது உலகிற்கு ஜீவன் படிப்படியாக வந்துசேரும். அப்பொழுது அவர்கள் படிப்படியாக அடியெடுத்துவைத்து, வளர்ச்சிபெற்று, எழுப்பப்பட்டு, பூரணத்தை அடைவர். ஆனால் தற்போது அருளப்படுகின்ற ஜீவன், அனுகூலமற்ற சூழ்நிலைகளின்கீழ், போராடி அடையவேண்டியது கட்டாயமாகிறது. அதை நாம் அடைய; 1. ஜெனிப்பிக்குதல் மற்றும் 2. பரிபூரணத்துக்கு உயிர்த்தெழுதல் இவைகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த உயிர்த்தெழுதலை இந்த சுவிசேஷ்யுக் முடிவிலேயே நாம் பெறுவோம்.

இந்த மாபெரும் ஆசீரை இரண்டு வகுப்பார் அடையப்போவதாக வேத வசனங்கள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. ஒரு வகுப்பார் ஜெயங்கொண்டவர்களாகி, ஆவிக்குரிய ஜீவனை அடைந்தாலும், அது உன்னதமான ஜீவநிலைமை அல்ல. மற்றொரு வகுப்பார் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக வெளிப்பட்டு, உன்னதமான நிலையில் உயிர்த்தெழுதலை அடைவர். இவர்கள் தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெறப்போகிறவர்கள். இந்த வகுப்பில் இடம்பெற்று, பிரதான உயிர்த்தெழுதலில் கிறிஸ்துவோடு

பங்குபெறுவதற்கே நாம் பெருமுயற்சி செய்துவருகிறோம். தங்களுடைய அர்ப்பணிப்பின் பொருத்தனைகளில் அலட்சியமாயிருந்து பின்தங்குகிறவர்கள் இறுதியில் பரீட்சைக்கு உட்படுத்தப்படுவர். நெருக்கமான வழியில் நிறுத்தப்பட்டு, கீழ்ப்படிதல் சோதிக்கப்படுவதன்மூலம், தாங்கள் தேவனிடத்தில் நேர்மையும் உண்மையுமாய் இருக்கிறோமா என நிரூபணமாகும். அவர்களில் மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்கிறவர்கள் இரண்டாம் மரணத்துக்குச் செல்வர். நித்திய ஜீவனுக்காக பெருமுயற்சி எடுப்போர், கிறிஸ்துவோடு உடன்கதந்திரராகும் மாபெரும் பரிசை இழந்துபோனாலும், மகா உபத்திரவக் காலத்தில் பரிபூரணத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுவர்.

R 5394

தேவபக்தியாய் நடத்தல் துன்பத்தை வருவிக்கும்

GODLINESS ATTRACTS PERSECUTION

“அன்றியும் கிறிஸ்துவேசுவர்க்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்”

- 2^ஆ மோத்தேயு 3:12

பொதுவாக தேவபக்தி என்பது நீதியுள்ளவராக இருந்து பாவத்துக்கு எதிராக இருக்கும் நிலையாகும். அதாவது, தேவன் எவ்வாறு நீதியுள்ளவராக, பாவத்துக்கு எதிரானவராக இருக்கிறாரோ, அதுபோலவே நீதியோடிசைந்து இருப்பது போன்றதாகும். மேலும் அவர் எவ்வாறு தயாளகுணமும், இரக்கமும் அன்புமுள்ளவராக இருக்கிறாரோ அதேபோன்று இருப்பதாகும். உலகின் ஜனங்களில் கிறிஸ்துவரல்லாதோர்கூட பரந்த மனப்பான்மையும், இரக்கமும் நற்குணங்கள் படைத்தவர்களாக உள்ளனர். இருள் எப்போதுமே ஒளியைப் பகைக்கிறது போல, இவர்கள் தீமை செய்பவர்களிடமிருந்து ஏறத்தாழ எதிர்ப்பைப் பெறுகின்றனர். இருந்தபோதிலும், நல்ல ஜனங்கள் தங்களை முற்றும் நீதிமான்களாக காட்டிக்கொள்ளாமல் ஓரளவுக்கு நீதியைச் செய்கிறவர்களாயிருக்கின்றனர். சில சமயங்களில் குறிப்பிடப்படுவதுபோல அவர்களுடைய மதரீதியான விஷயங்களிலும் கூட அதிகப்பட்ச நிலைக்கு செல்வதில்லை. இந்த நற்பண்புகளே சிலசமயங்களில் அரசியல்ரீதியாகவோ அல்லது ஏதோவொரு வகையில் சில துன்பங்களை பெறச்செய்கிறது. ஆனாலும் அவர்களுடைய எதிரிகள் கூட அவர்கள்மேல் மரியாதையுள்ளவராயிருக்கின்றனர்.

ஆனால் நம்முடைய வசனப்பகுதியில் கிறிஸ்துவேசுவர்க்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிறவர்களுக்கே துன்பம் என அப்போஸ்தலர் வரையறுத்திருக்கிறார். தேவபக்தியாய் நடப்பதற்கும்,

கிறிஸ்துவேசுவக்குள் தேவபக்தியாய் நடப்பதற்கும் வித்தியாசம் என்ன? கிறிஸ்துவேசுவோடு கொண்டிருக்கிற விசேஷமான உறவின் காரணத்தினால், தேவபிள்ளைகள் விசேஷமான வெளிச்சத்தை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்று இதற்கு நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். அவர்கள் தேவனுடைய நீதியின் கொள்கைகளை மிகவும் தெளிவாக காண்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஆளுகை செலுத்தும்படியான ஒரு விதியை உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். சபையோடு ஏற்படுத்தியிருக்கிற தேவனுடைய விசேஷித்த ஏற்பாட்டையும், தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஆழமான காரியங்களையும் மற்றவர்கள் காண்பதில்லை.

கிறிஸ்துவேசுவக்குள் இருப்பவர்கள் பலியினால் உடன்படிக்கை செய்யும்படியாக சிறந்த அறிவைப் பெற்றிருக்கின்றனர். எவ்வகையிலும் அவர்கள் தங்களுடைய தேவபக்திக்குரிய நம்பிக்கையை சமரசப்படுத்துவதில்லை என்று அவர்களே உணர்ந்திருக்கின்றனர் – அதாவது, பாவத்துடனோ அல்லது உலகத்துடனோ சமரசம் செய்வதில்லை. அவர்களுடைய பூமிக்குரிய சொந்தநலன்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும் நீதியின் கொள்கைகளை உயர்த்திப் பிடித்தாகவேண்டும்.

கிறிஸ்துவேசுவக்குள் பற்றுறுதி இல்லாதவர்கள் தேவபக்தியை ஓரளவு உடையவராயிருந்தாலும், உலகத்தின் நோக்கில் பாவமில்லாத, ஒழுக்கமான, இரக்கமுள்ள தவறில்லாத அநேக காரியங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்வார்கள். ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவரோ, தேவனுடைய வார்த்தை எது என்றும், கர்த்தருடைய ஆவி எது என்றும் எந்தளவுக்கு புரிந்துகொண்டாரோ, அதற்கு தன் நேரம், திறமை, செல்வாக்கு, பணம் முதலியவற்றை கர்த்தருடைய ஊழியத்துக்காக தத்தம் செய்வார். ஒரு உலகப்பிரகாரமான நீதிமான் அநேக காரணங்களுக்காகவும், நோக்கங்களுக்காகவும் தன் பணத்தை செலவழிக்க முற்றிலும் சுயாதீனமுள்ளவராக இருந்து, அவ்வாறு செய்வது அவர்களுக்குள்ளாக சரியானதும் முறையானதுமாக யோசிக்கலாம். ஆனால் அதேசமயம் ஒரு கிறிஸ்தவன், எது கர்த்தருடைய சித்தம், எது அவருடைய வழி? என தனக்குத்தானே கேட்டுக்கொள்ளலாம்.

கிறிஸ்தவ ஊழியக்காரன் வரையறைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறான்

ஒரு கிறிஸ்தவன் பணத்தை உபயோகிப்பதிலும் வரையறைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறான். அதை எப்படி உபயோகிக்க கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார் என்று அவன் எப்பொழுதும் யோசித்து செயல்படவேண்டும். மற்ற ஜனங்களோ, உபகாரம் பண்ணுவதிலும், கல்லூரிகளுக்கு மாணியம் அளிப்பதிலும் தங்கள் பணத்தை செலவழித்தாலும், ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் பணத்தை சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவும், பல்வேறு வழிகளில் அதை வெளியிடவும் செலவிடவேண்டும். ஒரு கிறிஸ்தவன் இப்படியாக எண்ணுவான்; “பூமிக்குரிய வழிகளில் கல்விகற்க ஜனங்களுக்கு அநேக வாய்ப்புக்கள் உள்ளன, ஆனால் ஆவிக்குரிய கல்வியை ஜனங்கள் அடையவே, அவரது

பிள்ளையாகிய என்னிடத்தில் கர்த்தர் விரும்புவார் என்று நான் நம்புகிறேன்”.

அதேபோன்று நேரத்தை செலவழிப்பதையும் உதாரணப்படுத்தலாம். ஒரு ஜென்ம சபாவமான மனுஷன் ஒருவேளை இவ்வாறு கூறலாம்; நாங்கள் மாலைவேளையில் நடக்கும் நல்லதொரு இசை நாடகத்தில் பங்கேற்கிறோம். நாங்கள் மதிக்கத்தகாத இடத்திற்கல்ல, மாறாக ஒவ்வொரு பருவத்திலும் நடைபெறும் இசைநாடகத்தில் குறிப்பிட்ட பணத்தையும் நேரத்தையும் செலவழிப்போம் அல்லது நாங்கள் கலை, இசை, புத்தகங்களின் ஆதரவாளராக இருப்போம். இவ்வகையில் நாங்கள் ஒரு நடைமுறையைத் தேர்ந்தெடுத்து, சமுதாயத்தின் அங்கீகரிப்பைப் பெறுவோம். அவ்வாறு செய்வது ஒரு ஞானமான காரியமாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் கூறும்போது, என் நேரம், என் பணம் கர்த்தருக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அவருடைய ஊழியக்காரன், அவைகளை சிறந்தவழியில் பயன்படுத்துவேன் எனக்கூறுவார். மேலும் ஒரு உலகத்தின் மனுஷன் ஒவியத்தின் ஆதரவாளராக, ஒவியக்கலை பெருகவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில், ஆயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் டாலர்கள் ஒரு ஒவியத்துக்கு செலவழிக்கலாம். அல்லது தன் வீட்டை அழகுபடுத்தும்பொருட்டு ஒரு அழகிய சிற்பத்தை வாங்கலாம். ஆனால் என் வழி அதுவல்ல. நான் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாக அவருடைய சித்தத்தை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்.

ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு உலகத்தாரைப் போன்றில்லாமல் சில வரையறைகள் உள்ளது. ஆனாலும் உலக ஜனங்களில் அநேகர் கிறிஸ்து இயேசுவக்குள் இல்லாவிட்டாலும் நல்ல ஆண்களாகவோ அல்லது பெண்களாகவோ இருப்பதினால் நாங்கள் மகிழுகிறோம். அவர்களை உயர்வாக நினைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். உலகத்தில் நன்மக்களும் இருக்கின்றனர். சபைக்கு வெளியே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவு தெய்வபக்தியுடையவர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் நற்குணங்களை பெற்றிருப்பார்களானால், சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ள முற்படுவார்கள். தேவபக்தியுள்ள உலக ஜனங்கள் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் ஆசீரடைவர். அவர்கள் செய்த தெய்வபக்திக்குரிய ஒவ்வொன்றுக்கும், பெருந்தன்மையான ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதற்குரிய வெகுமதியை அடைவார்கள். அவர்களுடைய உயர்வான உணர்வுகளை வளர்க்கும்போது, தாங்கள் சென்ற நல்வழிக்கே சிலபடிகள் திரும்புவர்.

விசேஷ தேவபக்தியுள்ளவர்கள் விசேஷமான துன்பத்துக்குள்ளாவார்கள்

கிறிஸ்துவக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாய் இருப்பவர்களின் துன்பங்கள், விசேஷமானவைகள். இத்துன்பங்கள் கிறிஸ்துவின் சாரீ அங்கங்களில் இருந்து வரும் என நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஒரு மனிதன் தன்னுடைய கண்ணை தானே குத்திக்கொள்வான் எனவும், தன் கையை தானே காயப்படுத்திக்கொள்வான் எனவும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஒரு கையில் உள்ள தோல் கரடுமுரடாக இருந்தால், மற்றொரு கையின்மேல் ஒருவேளை

உரசி காயப்படுத்தலாம். ஆனால் நாம் ஒரே சரீர் அவயவங்களாய் இருந்துகொண்டு, மற்றவரை துன்பப்படுத்தமுடியாது. துன்புறுத்தல் என்பது உள்நோக்கத்தோடு யோசித்து பின்பு செயல்படுத்துவதாகும். அதாவது, இது ஒரு வார்த்தை அல்லது ஒரு செயல்பாட்டினால் வரும் துன்பமல்ல, ஒருவரை ஒரு கருத்தை கடைப்பிடிக்க செய்யவோ அல்லது அதில் நடக்க வைப்பதற்காகவோ, இரக்கமற்ற வார்த்தைகள் மற்றும் இரக்கமற்ற தொடர்ச்சியான செயல்பாடுகளை செய்வதே துன்புறுத்தலாகும்.

ஆகவே உபத்திரமானது, இயேசு என்கிற பெயரை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற உலகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரிடமிருந்து வருகிறதாயிருக்கிறது. ஆனால் இயேசுவின் உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அதின் பெலனை மறுதலிக்கிறவர்களாவர். கிறிஸ்துவ மதம் தற்போது பணத்தை தன் போலி மார்க்கமாக பெற்றுள்ளது. ஆகவே அப்போஸ்தலர் இவ்வகுப்பாரைக் குறித்து, கர்த்தரின் நாமத்தை தரித்துக்கொண்டு, அந்த நாமத்தை தவறாக பயன்படுத்துகின்றனர், உலகில் இன்று உண்மைக்கும் போலிக்கும் - அதாவது சத்தியத்துக்கும் அசத்தியத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் அறிய விரும்பவில்லாதவர்களாயிருப்பதுடன், சொல்லப்பட்ட வழியைவிட்டு விலகி செல்கிறவர்களாயிருக்கின்றனர். எவ்வகையிலேனும் உண்மை விபரங்கள் அவர்களால் அறிந்துணரப்படும்போது, குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆக்கினை தங்கள்மேல் வரும் என அறிந்தும் அவைகளின்படி நடக்காதவர்களாயிருக்கின்றனர்.

அவர்கள் எல்லாரும் எல்லா வகையிலும் பொல்லாதவர்கள் அல்ல, களைகளுக்குள் நன்மக்கள் அதிகம்போ உள்ளனர். ஆனால் அந்த களைகளின் மத்தியில் உண்மையான போஷாக்கு உடைய கோதுமை வகுப்பார் இல்லை. ஆனால் இந்த களைகள் கிறிஸ்துவின் சபையாக தங்களை காட்டிக்கொள்கிறது. களைகளடங்கிய அமைப்புக்கள் தங்களை கிறிஸ்துவமாக காட்டிக்கொள்கிறது. இவ்வகுப்பாரிடமிருந்தே வழக்கமாக உபத்திரவங்கள் வருகின்றன. அவர்கள் கோதுமையை சுற்றிவளைத்து, கனிகொடாதுபடி தடுத்து விடுகின்றனர். நம் கர்த்தருடைய நாளிலும் இவ்வாறே நடந்தது, உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்கள் என கர்த்தர் குறிப்பிட்டது, அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த புறஜாதி ஜனங்களை அல்ல, மாறாக தேவனிடத்தில் உண்மையான அர்ப்பணிப்பு செய்யாதவர்களாக இருந்தும், தங்களை அவ்வாறு நினைத்துக்கொண்டிருந்த உலகப்பூர்வமான யூதர்களைக் குறித்தே பேசினார்.

நிக்கோதேமு மற்றும் கமாலியேல் ஆகியவர்கள் சிறந்த பண்புடையவர்களாயிருந்தும், இவர்களைப்போன்ற அநேகர் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஒருபோதும் வரவில்லை. அநேகர் நீதியாய் நடக்கத் தேடினர் என்பது சாட்சியமாக காணப்படுகிறது. உதாரணமாக ஒரு வாலிபன் கர்த்தரிடம் வந்து, “நல்ல போதகரே நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள நான் என்ன செய்யவேண்டும்? என கேட்டார். கர்த்தர்

இதற்கு பிரதியுத்தரமாக, “கற்பனைகளைக் கைக்கொள்” என்றார். அதற்கு அவன், “இவைகளையெல்லாம் என் சிறுவயது முதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றான். அவன் சீஷனாக இல்லாவிட்டாலும், அவனுடைய உயரிய பண்பைக்கண்டு இயேசு அவனைக்கண்டு அன்புகூர்ந்தார். மேலும் இயேசு அவனிடம், “இன்னும் உன்னிடத்தில் குறைவுஉண்டு, நீ போய் உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று தரித்திரருக்குக் கொடு, அப்போது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும், பின்பு உன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என் பின்னே வா” என்றார். ஆனால் அதைக்கேட்டபோது அந்த வாலிபன் துக்கமடைந்தவனாய் போய்விட்டான். அவன் கிறிஸ்துஇயேசுவின் சரீர் அங்கத்தினராக இருக்க விரும்பவில்லை. எல்லாவற்றையும் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்க விரும்பவில்லை. அவன் அநேக ஆஸ்திகளுடையவனாய் இருந்ததினால், தன் ஆஸ்தியை வைத்துக்கொள்ள விரும்பினான் - மாற்கு 10:17-22.

இன்னும் அநேகர் அநேக பாரம்பரியங்களிலும், சடங்குகளிலும் சென்று நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு புத்திமதிகளையும், அதில் உள்ள பண்டிகைகளையும், உபவாசங்களையும் கடைப்பிடித்தனர். ஆனால் அவர்கள் “கபடற்ற உத்தம இஸ்ரவேலராக” இருக்கவில்லை. பின்னாளில் அவர்கள் கிறிஸ்துவையும் அவருடைய பலியின் பாதையில் சென்றவர்களையும் துன்பப்படுத்துகிறவர்களாயினர்.

கிறிஸ்தவர்கள் என கூறிக்கொள்பவர்கள் துன்பப்படுத்துகின்றனர்

ஆகவே கிறிஸ்துவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிறவர்களுக்கு உபத்திரவங்கள் அதிகபட்சமாக, உலகத்தாரிடமிருந்தல்ல மாறாக, தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என கூறிக்கொள்கிறவர்களிடமிருந்தே வரும். கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் ஒரு வகுப்பார் தற்போது பெரிய அளவிலான கர்வமும், சுயதிருப்தி உடையவராய் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பெரிய ஸ்தாபனத்தை பெற்றிருக்கின்றனர். தங்களுடைய ஸ்தாபனத்துக்கு விரோதமாக ஏதாகிலும் தென்படுமானால், அவர்கள் உக்கிரமடைந்து, துன்பப்படுத்த விரும்புவர். தற்கால சத்தியங்களை சொல்பவர்களைக்குறித்தும், கிறிஸ்து இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் பரிசுத்த வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்களைக் குறித்தும் கீழ்க்கண்டவாறு சிலர் கூறும்போது, “இந்த ஜனங்களை இப்படியே விட்டுவிட்டாலோ, அல்லது அவர்களை போதிக்க அனுமதித்தாலோ, அநேக நூற்றாண்டுகளாக நாம் கட்டிக் காத்தவைகளெல்லாம் தூள் தூளாகிவிடும். மேலும் லூத்தர் நமக்கு சத்தியம் தரவில்லையா? கெல்வின் சபைக்கு சத்தியத்தைத் தரவில்லையா? வெஸ்லியின் உபதேசங்களை நாம் அடைந்திருக்கவில்லையா? கூடாது கூடாது! இம்மாதிரியான புதிய உபதேசங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது!

தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதலின் காரணமாக, சத்தியத்தையும் அதன் பிரதிநிதிகளையும் இந்த ஜனங்கள் துன்புறுத்துவதாகத் தெரிகிறது. நாம் அவர்களிடத்தில் பெரிய அளவில் பரிவிருக்கக் காட்டவேண்டுமே தவிர, அவர்களிடம் கோபம் கொள்ள நினைக்கக்கூடாது. உபத்திரவமில்லாமையைக் குறித்தோ, உபத்திரவப்படுதலைக் குறித்தோ நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளவேண்டும் என்பது இதற்கு பொருளாகாது. ஏனெனில் எந்த சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாக காணாமல் துக்கமாய்க் காணும் - எபி 12:11. ஆனால் நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்களாய் நாம் இருக்கக்கண்டால், தேவஆவி நம்மேல் தங்கியுள்ளது என அறியலாம். கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காக பாடுபட்டு, அது தேவ சித்தமாக இருப்பதை அவர்கள் காண்பார்களானால், அதை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஏனெனில் உபத்திரவம் ஆசீர்வாதமான பலன்களை அவர்களுக்குத் தரும். அவ்வேளையில் நாம் ;

“அவருடைய காருண்யமிக்க கவனத்திற்குள்ளே நிலைத்து நிற்பாய்

கொந்தளிக்கும் கடல்களை அவர் அமரச்செய்வார் உனக்கு ஏற்பட்டுள்ள எண்ணிலடங்கா மனவலிகளிலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்த பிறகே சமாதானம் அளித்திடுவார்.”

உங்கள் தேவன் உங்களை சோதிக்கிறார்

தேவன் ஏன் தம்முடைய ஜனங்கள் துன்பப்பட அனுமதிக்கிறார்? அன்பான பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளை பேணிப் பாதுகாப்பதுபோல, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு துன்பம் வராமல் ஏன் பாதுகாப்பதில்லை? யாரெல்லாம் நீதியைச் செய்கிறார்களோ, அது அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுவருவதே தேவனுடைய மகா பெரிய திட்டமாய் இருக்கிறது என வேதம் பதில் உரைக்கிறது. ஏனெனில் பாவத்தின் தீமையான விளைவுகளையும், அதின் அழிக்கும் தன்மையையும் எடுத்துக்காண்பிக்க தேவன் விரும்புகிறார். பாவம் மற்றும் மரணம் ஆளுகையையும் ஆறுநாட்கள் முடிந்து ஏழாம்நாள், பிரசவ வேதனைப்படுகிற சர்வசிருஷ்டிக்கும் ஆசீர்வாதமாக இருக்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய நோக்கமாய் இருக்கிறது. “எல்லா முகங்களிலும் உள்ள கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்” - ஏசாயா 25:8.

ஏன் தேவன் தம்மிடத்தில் உடன்படிக்கை செய்தவர்கள்மேல் உபத்திரவங்களை அனுமதிக்கவேண்டும் என்பதற்கு குறிப்பிட்ட காரணம் இருக்கிறது. “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை பரிசோதிக்கிறார்”. ஏன்? எதை பரிசோதிக்கிறார்? நாம் அவருடைய உண்மையான பிள்ளைகள் என்று கூறுகிறோம்,

நமக்குண்டான எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறோம் எனவும் கூறியுள்ளோம். இப்போது “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், முழு ஆத்துமாவோடும் அன்பு கூறுகிறீர்களோ இல்லையோ என அறியும்படிக்கு உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களை சோதிக்கிறார்” - உபாகமம் 8:2; 13:3.

எந்த அளவுக்கு நீங்கள் சகிப்பீர்கள்? எந்த அளவு பொறுமையோடு சகிப்பீர்கள்? எந்த எல்லைவரை சகிக்கிறீர்கள்? யார் மிக அதிகமாக சகிக்கிறார்களோ, மிக அதிக பொறுமையோடு சகிக்கிறார்களோ, அவர்களே சிறந்த குணமுடையோராக சாட்சியமளிப்பர். சிறந்த குணத்தை யார் காண்பிக்கிறார்களோ அவர்களே இராஜ்யத்தில் மிக உன்னதமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர். அவரவருடைய உண்மைக்குத் தகுந்தபடி அவர்களுக்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர். ஆனால் மகிமையிலே நட்சத்திரத்துக்கு நட்சத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறதுபோல, இராஜ்யத்திலும் இருக்கும். யார் தன் சொந்த சபாவத்தை எதிர்த்து மிகப்பெரிய போராட்டம் போராடுகிறாரோ, அவருடைய இருதயத்தில் அதிகமான அன்பும் வைராக்கியமும் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரே உன்னதமான ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

“எப்படிப் போகிறது உன்னுள் போராட்டம்?

வாழ்நாள் முழுவதும் தீமைகளை எதிர்க்கும் போராட்டம்?

அது தாழ்ந்த போராட்டமல்ல, சுயநல நோக்கமில்லா போராட்டம்.

அது அரக்கரோடும் அரசர்களுடனுமான போராட்டம்

எதிரிகளின் பெரும் எண்ணிக்கையை கவனித்துப் பார்க்கவேண்டா

எதிரிகளை எதிர்க்கும் சபையின் போராட்டம் இன்னும் ஏராளம்

தேவனிடம் வந்துவிடு, வெற்றி வந்துசேரும் அந்நாளில், சாத்தான் யாருடன் போரிடவில்லையோ அவனுக்கு ஐயோ!”

பிழை திருத்தம்

கடந்த இதழில் (தொகுப்பு 8, தொகுதி 1 ஜனவரி- மார்ச் 2018), “ஜெபம் மற்றும் சாட்சி பகருதலுக்கான மேய்ப்பரது ஆலோசனை” என்ற தலைப்பில் 4வது பத்தியில் (Para) “இவ்விதமாக “வாரம்” ஒரு முறை நடத்தப்படும் ஜெப ஆராதனையானது” என்பதற்கு பதிலாக “மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை” என திருத்தி வாசிக்கவும். தவறுக்காக வருந்துகிறோம்

